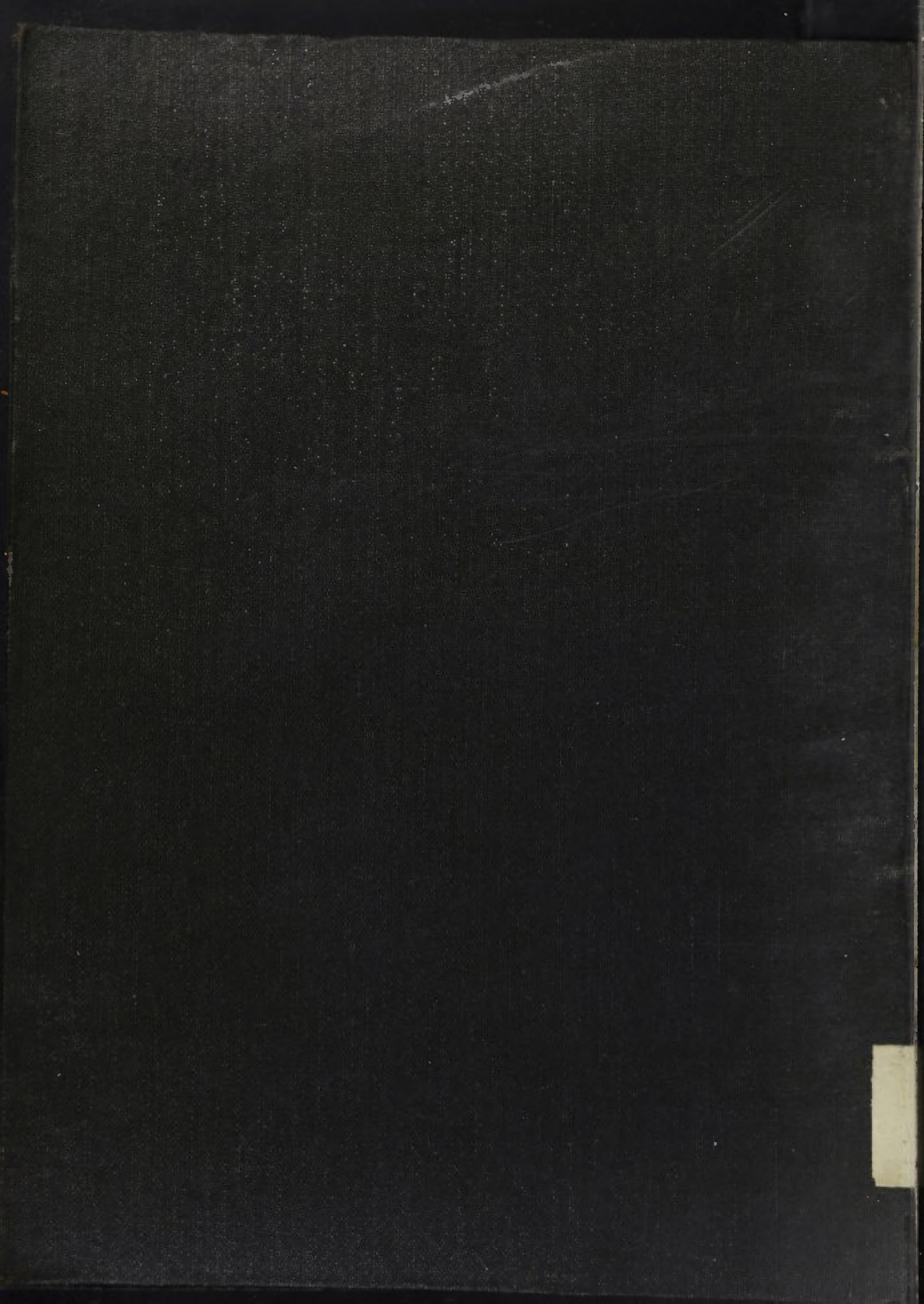
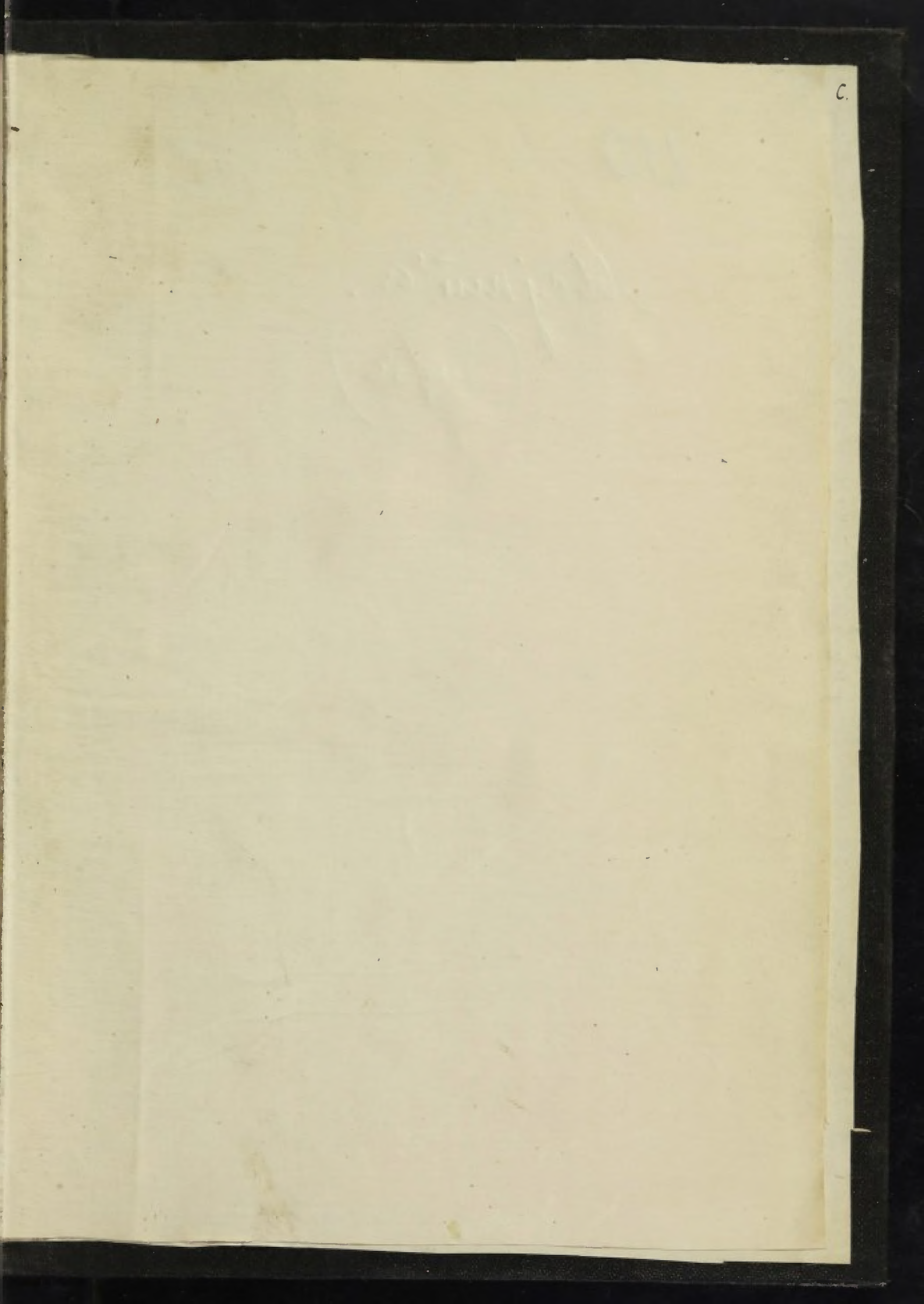

110

Majmū'a.
(Sufic)

بسم الله الرحمن الرحيم

يقول راجي عفو رب سامع محمد ابن الجزري الشافعي الحمد لله وصلى الله على نبيه ومصطفاه

محمد وآله وصحبه ومقرئ القرآن مع محبه وبعد إن هذه مقدمه فيما على قارئه أن يعلمه

إذ واجب عليهم محتم قبل الشروع أولا أن يعلموا مخارج الحروف والصفات ليلفظوا بأفصح اللغات

محرري التجويد والمواقف وما الذي رسم في المصاحف من كل مقطوع وموصول بها وتاء أنثى لم تكن تكتب بها

مخارج الحروف سبعة عشر على الذي يختاره من اختبر فألف الجوف وأختاها وهي حروف مد للهواء تنتهي

ثم لأقصى الحلق همز هاء ثم لوسطه فعين حاء أدناه غين خاؤها والقاف أقصى اللسان فوق ثم الكاف

أسفل والوسط فجيم الشين يا والضاد من حافته إذ وليا لاضراس من أيسر أو يمناها واللام أدناها لمنتهاها

والنون من طرفه تحت اجعلوا والرا يدانيه لظهر أدخلوا والطاء والدال وتا منه ومن عليا الثنايا والصفير مستكن

منه ومن فوق الثنايا السفلى والظاء والذال وثا للعليا من طرفيهما ومن بطن الشفه فالفا مع اطراف الثنايا المشرفه

للشفتين الواو باء ميم وغنة مخرجها الخيشوم صفاتها جهر ورخو مستفل منفتح مصمتة والضد قل

مهموسها فحثه شخص سكت شديدها لفظ أجد قط بكت وبين رخو والشديد لن عمر وسبع علو خص ضغط قظ حصر

وصاد ضاد طاء ظاء مطبقه وفر من لب الحروف المذلقه صفيرها صاد وزاي سين قلقلة قطب جد واللين

واو وياء سكنا وانفتحا قبلهما والانحراف صححا في اللام والرا وبتكرير جعل وللتفشي الشين ضادا استطل

والاخذ بالتجويد حتم لازم   من لم يجود القران اثم   لانه به الاله انزلا   وهكذا منه الينا وصلا

وهو ايضا حلية التلاوة   وزينة الاداء والقراءة   وهو اعطاء الحروف حقها   من صفة لها ومستحقها

ورد كل واحد لاصله   واللفظ في نظيره كمثله   مكملا من غير ما تكلف   باللطف في النطق بلا تعسف

وليس بينه وبين تركه   الا رياضة امرئ بفكه   فرققن مستفلا من احرف   وحاذرن تفخيم لفظ الالف

وهمز الحمد اعوذ اهدنا   الله ثم لام لله لنا   وليتلطف وعلى الله ولا الض   والميم من مخمصة ومن مرض

وباء برق باطل بهم بذي   فاحرص على الشدة والجهر الذي   فيها وفي الجيم كحب الصبر   ربوة اجتثت وحج الفجر

وبين مقلقلا ان سكنا   وان يكن في الوقف كان ابينا   وحاء حصحص احطت الحق   وسين مستقيم يسطو يسقو

ورقق الراء اذا ما كسرت   كذاك بعد الكسر حيث سكنت   ان لم تكن من قبل حرف استعلا   او كانت الكسرة ليست اصلا

والخلف في فرق لكسر يوجد   واخف تكريرا اذا تشدد   وفخم اللام من اسم الله   عن فتح او ضم كعبد الله

وحرف الاستعلاء فخم واخصصا   الاطباق اقوى نحو قال والعصا   وبين الاطباق من احطت مع بسطت   والخلف بنخلقكم وقع

واحرص على السكون في جعلنا   انعمت والمغضوب مع ضللنا   وخلص انفتاح محذورا عسى   خوف اشتباهه بمحظورا عصى

وراع شدة بكاف وبتا   كشرككم وتتوفى فتنة   واولى مثل وجنس ان سكن   ادغم كقل رب وبل لا وابن

في يوم مع قالوا وهم وقل نعم   سبحه لا تزغ قلوب فالتقم   والضاد باستطالة ومخرج   ميز من الظاء وكلها تجي

في الظعن ظل الظهر عظم الحفظ   ايقظ وانظر عظم ظهر اللفظ   ظاهر لظى شواظ كظم ظلما   اغلظ ظلام ظفر انتظر ظما

اظفر ظنا كيف جا وعظ سوى   عضين ظل النحل زخرف سوا   وظلت ظلتم وبروم ظلوا   كالحجر ظلت شعرا نظل

يظللن محظورا مع المحتظر   وكنت فظا وجميع النظر   الا بويل هل واولى ناضرة   والغيظ لا الرعد وهود قاصرة

والحظ لا الحض على الطعام   وفي ظنين الخلاف سامي   وان تلاقيا البيان لازم   انقض ظهرك يعض الظالم

2

واضطر مع وعظت مع افضتم وصف ها جباههم عليهم واظهر الغنة من نون ومن ميم اذا ما شددا واخفين
الميم ان تسكن بغنة لدى باء على المختار من اهل الادا واظهرنها عند باقي الاحرف واحذر لدى واو وفا ان تختفي
وحكم تنوين ونون يلفى اظهار ادغام وقلب اخفا فعند حرف الحلق اظهر وادغم في اللام والرا لا بغنة لزم
وادغمن بغنة في يومن الا بكلمة كدنيا عنونوا والقلب عند البا بغنة كذا الاخفا لدى باقي الحروف اخذا
والمد لازم وواجب اتى وجائز وهو وقصر ثبتا فلازم ان جاء بعد حرف مد ساكن حالين وبالطول يمد
وواجب ان جاء قبل همزة متصلا ان جمع بكلمة وجائز اذا اتى منفصلا او عرض السكون وقفا مسجلا
وبعد تجويدك للحروف لا بد من معرفة الوقوف والابتداء وهي تقسم اذن ثلاثة تام وكاف وحسن
وهي لما تم فان لم يوجد تعلق او كان معنى فابتدي فالتام فالكافي ولفظا فامنعن الا رؤوس الاي جوز فالحسن
وغير ما تم قبيح وله يوقف مضطرا ويبدا قبله وليس في القران من وقف وجب ولا حرام غير ما له سبب
واعرف لمقطوع وموصول وتا في مصحف الامام فيما قد اتى فاقطع بعشر كلمات ان لا مع ملجا ولا اله الا
وتعبدوا ياسين ثاني هود لا يشركن تشرك يدخلن تعلوا على ان لا يقولوا لا اقول ان ما بالرعد والمفتوح صل وعن ما
نهوا اقطعوا من ما بروم والنسا خلف المنافقين ام من اسسا فصلت النسا وذبح حيث ما وان لم المفتوح كسر ان ما
الانعام والمفتوح يدعون معا وخلف الانفال ونحل وقعا وكل ما سالتموه واختلف ردوا كذا قل بئسما والوصل صف
خلفتموني واشتروا في ما اقطعا اوحي افضتم اشتهت يبلو معا ثاني فعلن وقعت روم كلا تنزيل شعرا وغيرها صلا
فاينما كالنحل صل ومختلف في الظلة الاحزاب والنسا وصف وصل فالم هود الن نجعلا نجمع كيلا تحزنوا تاسوا على
حج عليك حرج وقطعهم عن من يشاء من تولى يوم هم ومال هذا والذين هؤلا تحين في الامام صل ووهلا
ووزنوهم وكالوهم صل كذا من ال وها ويا لا تفصل ورحمت الزخرف بالتا زبره الاعراف روم هود كاف البقره

نعمتها ثلث

نعمتها تلت ونحل ابراهيم معا الحجرات عقود الانعام ثم لقمان ثم فاطر كالطور عمران نعت بها

وابرت يوسف بعمران الشعراء تحرم سوء بيت لقدسه تحفظ شيخ الدعلق [illegible] كلا ولا الاعلى [illegible]

قرت على حسنت وقعت وطرات لقبت وانبهت وكلمت اوسط الاعراف كملا [illegible]

واحدة بغير الوصل في فعل الغيم الكان ثالث في الفصل لقسم وبكهف قال الكبر والقصص الا

الى مع ابنته او ورد انى وامر ثلاثة بعد اسم مع انثى وفادرا لوقف هل لكن الا

الا الفتح او بقف والثمه اشارته بالضم في جمع وقسم وقد تقضى نظم المقدمة

والحمد لله على التمام ثم الصلاة بعد السلام على النبي احمد واله وصحبه ومن على منواله

ابياتها قاف وزا في العدد من يقن التجويد يظفر بالرشد

تمام اللهم نسالك الفوز والبركة والتوفيق

سلسله هفت گروه

حضرت مرتضی علی کرم الله وجهه اول حضرت خواجه حسن بصری

دوم حضرت خواجه اویس قرنی سوم حضرت امام حسن رضی الله عنه

چهارم حضرت امام حسین رضی الله عنه پنجم حضرت کمال الدین نصرآباد

ششم قاضی ابوالمقدم هفتم حضرت عبید الله عالم دارالحرب صلی الله علیه وسلم

از کتاب واقف سر یقین حضرت مخدوم جان خواجه معین

خرقه سجاده راه صفا یافت رسید لیل معراج از خدا مصطفی

پس مرتضی کرده عطا بر حسن بصری رسید از مرتضی از حسن بعد خرقه

طهو ابو تمیم عجمی دگر زید لعل نور از حبیب عجمی اندر سلوک کرخی او سقطی

جنید حازم هون ... در طوسی و فرو دسا هم حسینی و دگر طیفور زبان رسید ا حق

عبد الله ابو احمد سر لاهوت زبده عیاز و لهم چشتی هو پیر رحمت

هم که نگه بیرون دلیل اندر بین معنی نماید فانی قیل

بسم الله الرحمن الرحیم

ولق را چون در بر پوشید خود ولید هم از مقام لی مع الله کیهمت کشیدن کشید

تاج بر سر نهادم اندر ساز دام دنیا دعقی را باد شمس ... بر سر گرفتم یا فتم فهم زاد

از صفات ... چون که گشتم عین ذات الف را بحر وقتی کردم ساختم دین دنیا

راه چون ناختم رشته را چون در کلاه انداختم جان خود در راه بادیا ختم پوست را

چون بر کمر بستم تصم کرده صاف ان زبان را چون سپیدم دم و ...

سمت لبیکم کرمانیدم بر جانباز ترک داده غیر اکس ساید

اول کلمه شریعت این است لا اله الا الله محمد الرسول الله دوم کلمه طریقت است لا اله الا الله عظمته محمد الرسول الله منور الله خلقه سوم کلمه حقیقت است لا اله الا الله منزه ذاته محمد الرسول الله صفه چهارم کلمه معرفت است لا اله الا الله حقا حقا محمد الرسول الله صدقا صدقا صدقا صدقا [illegible]

11

شجره قادریه

الهی بحق حضرت رسالت پناه محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم الهی بحرمت حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب
رضی الله عنه الهی بحرمت امام حسین شهید دشت کربلا رضی الله عنه الهی بحرمت امام زین العابدین رضی الله عنه الهی بحرمت امام محمد باقر رضی الله عنه
الهی بحرمت امام جعفر صادق رضی الله عنه الهی بحرمت امام موسی الکاظم رضی الله عنه الهی بحرمت امام علی ابن موسی الرضا رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه معروف کرخی
خواجه سری سقطی رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه جنید بغدادی رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه ابوبکر شبلی رضی الله تعالی عنه الهی بحرمت خواجه
عبد الواحد تمیمی رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه ابو الفرح یوسف طرطوسی رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه ابو الحسن علی قرشی رضی الله عنه
سلطان ابو سعید مبارک بن علی المخزومی رضی الله عنه الهی بحرمت حضرت غوث الثقلین قرآن سید محی الدین ابو محمد شیخ عبد القادر
الحسنی الجیلانی رضی الله عنه الهی بحرمت حضرت شیخ سعد الدین ابو الفتوح بغدادی رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه جمال
الدین رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه صالح بربری رضی الله عنه الهی بحرمت شیخ نور الدین علی بن عبد الله الطوسی رضی الله عنه
سید جلال الدین مخدوم جهانیان رضی الله عنه الهی بحرمت سید برهان الدین قطب العالم رضی الله عنه الهی بحرمت شاه عالم خطیب
الهی بحرمت شاه نجم الدین رضی الله عنه الهی بحرمت شاه برهان الدین رضی الله عنه الهی بحرمت شاه عبد الشکور رضی الله عنه
شاه شمس الدین ابی صفی رضی الله عنه الهی بحرمت شاه خلیل الله بعطاء الله عرف شیخ جا الجیم قادری رضی الله عنه
خادم الفقراء مطلوبن الشیخ مصطفی المعروف جوب ابن الشیخ احمد الجعفوی الکیلانی رضی الله تعالی عنه
ابراهیم ابن الشیخ حسن سی رضی الله تعالی عنه

شجره سهروردیه بسم الله الرحمن الرحیم الهی بحق
الهی بحرمت رسالت پناه محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم الهی بحرمت
علی کرم الله وجهه ابن ابی طالب رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه حسن بصری رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه حبیب عجمی رضی الله عنه
داود طائی رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه معروف کرخی الهی بحرمت خواجه سری سقطی رضی الله عنه الهی
خواجه جنید بغدادی رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه عبد الله خفیف رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه ابو العباس
رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه ممشاد الدینوری رضی الله عنه الهی بحرمت خواجه احمد الاسود الدینوری
الهی بحرمت خواجه محمد عمویه بن عبد الله رضی الله عنه الهی بحرمت قاضی وجیه الدین ابی حفص عمر بن عبد الله
الهی بحرمت خواجه ضیاء الدین عبد القاهر ابی النجیب السهروردی رضی الله عنه الهی بحرمت شیخ الشیوخ
شهاب الدین عمر السهروردی رضی الله عنه الهی بحرمت شیخ جلال الدین المشهور السهروردی رضی الله عنه
شیخ العارفین شرف الدین محمود شاه بن حسن السهروردی رضی الله عنه الهی بحرمت سید جلال الدین
جهانیان رضی الله عنه الهی بحرمت سید برهان الدین قطب العالم رضی الله عنه الهی بحرمت شاه عالم الخطیب رضی الله عنه
شاه نجیار رضی الله عنه الهی بحرمت شاه عبد الکریم رضی الله عنه الهی بحرمت شاه میرانجی صبغة الله رضی الله عنه

الیه حضرت شاه جان الله جان الله عرف شیخ جان محمد بن میراجی صدیقی رضی الله عنه الیه حضرت شیخ ابو ...
الجعفری الکیلانی رضی الله عنه الیه حضرت ابراهیم بن شیخ حسن قریشی رضی الله عنه

شجره چشتیه بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین الیه حضرت رسالت پناه محمد صلی الله علیه و آله
الیه حضرت شاه مردان علی کرم الله وجهه ابن ابی طالب رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه حسن بصری رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه
عبد الواحد بن زید رضی الله تعالی عنه الیه حضرت فضیل بن عیاض رضی الله تعالی عنه الیه حضرت سلطان ابراهیم ادهم بلخی رضی الله تعالی
الیه حضرت خواجه حذیفه مرعشی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه هبیره بصری رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه
ممشاد علو دینوری رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه ابو اسحاق شامی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه احمد ابدال چشتی رضی الله تعالی
عنه الیه حضرت خواجه ناصر الدین ابو محمد چشتی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه ابو یوسف چشتی رضی الله تعالی
الیه حضرت خواجه قطب الدین مودود چشتی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه حاجی شریف زندنی رضی ا
تعالی عنه الیه حضرت خواجه عثمان هارونی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه معین الدین حسن سنجری رضی
عنه الیه حضرت خواجه قطب الدین بختیار کاکی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت خواجه فرید الدین
گنج شکر رضی الله تعالی عنه الیه حضرت سلطان المشایخ نظام الدین محمد اولیا رضی الله تعالی عنه الیه
خواجه ناصر الدین محمود چراغ دهلی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت سید صدر الدین محمد گیسو دراز رضی الله تعالی
الیه حضرت شاه علی الخطیب رضی الله تعالی عنه الیه حضرت شاه شهباز رضی الله تعالی عنه الیه حضرت شاه
عبد الکریم رضی الله تعالی الیه حضرت شاه میراجی الصدیقی رضی الله تعالی عنه الیه حضرت شاه جان الله رضی الله تعالی عنه
الیه حضرت الشیخ الثانی مظفر الجعفری الکیلانی رضی الله تعالی الیه حضرت شیخ ابراهیم بن شیخ حسن قریشی

شجره طیفوریه بسم الله الرحمن الرحیم الیه حضرت رسالت پناه محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم الیه حضرت
امیر المؤمنین ابو بکر صدیق رضی الله عنه الیه حضرت شیخ [illegible] الیه حضرت شیخ [illegible]
شامی رضی الله عنه الیه حضرت شیخ طیفور بایزید بسطامی رضی الله عنه الیه حضرت شیخ بدیع الدین شاه مدار [illegible] رضی الله عنه
الیه حضرت شیخ حسام الدین رضی الله عنه الیه حضرت شیخ جان [illegible] رضی الله عنه الیه حضرت ابو الفتح رضی الله عنه الیه
شیخ اسحاق رضی الله عنه الیه حضرت شیخ الهداد رضی الله عنه الیه حضرت شیخ جان محمد [illegible] رضی الله عنه الیه حضرت
شیخ جان الله [illegible] رضی الله عنه الیه حضرت شیخ محمد فضل الله رضی الله عنه الیه حضرت شیخ میراجی الصدیقی رضی الله عنه

شیخ محمد بن میر الحی حنفی ... خادم الفقرا ... سید مصطفی الجعفری الکیلانی رضی الله عنه

... ابراهیم ... الی الله ...

هو الله هو ... هو حی ... هو ... الله

[illegible]

... ورد دیگر قادریه و قلندریه طریق ذکر قلندریه در رسایه جلیه ... دارد یا حسن ... بیان ... دو زانو و یا

... بر ناف و فاطمه بر کتف راست و یا علی بر کتف چپ یا محمد گویان در ... ضرب کند باز از سر گیرد از خواطر

... ارواح مقدسه ایشان ظاهر آیند و امداد کنند طالب المطلوب رسانند و این ذکر را پنج هم میگویند ه

... چهار پیر و چهارده خانواده اینست اول پیر حضرت علی کرم الله وجهه دوم پیر خواجه حسن ... سوم پیر خواجه

... چهارم پیر خواجه عبد الواحد زید رحمه الله از خواجه حبیب عجمی ... خانواده ... اول حبیبیان دوم طیفوریان

... چهارم ... پنجم جنیدیان ششم کازرونیان هفتم طوسیان هشتم ... نهم سهروردیان

... خواجه عبد الله ... خانواده ... دهم ... چهاردهم ...

... طالب را باید که سه لکه مرتبه استغفار بخواند ... بعده سه لکه مرتبه ... چهار گوید

... نماز ... روح ... حضرت خضر علیه السلام حاضر کند ...

... بعده ... روح ... ربط ... بعده ...

... آسمان ... بعد ما شاء الله بعده ... روح ... حاضر ... روح ... و ربط دل

... مطلوب ... تمام کند ... روح برسد ... در صحرا رفته یا ... کوه یا ... عمل کند ...

... دو رکعت نماز بگذارد در هر رکعت بعد فاتحه ... پنج بار سوره اخلاص بخواند بعد از سلام ... صاحب عمل

... روح ... صاحب عمل کند ... نقل از سلطان بایزید بسطامی رحمة الله علیه که چهار چیز ...

... طاعت ... چهارم ... حضرت شیخ شبلی ...

... و طاعت بی ریا ... و وقت حلال ...

... احمد بن شیخ محمد بن شیخ ... بن شیخ محمد بن شیخ عبد الله بن شیخ محمد بن ... حضرت شیخ

... عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف قصی بن کلاب بن مره بن کعب بن لوی بن غالب

بن مالک ابن نضر قریش بن کنانة بن خزیمة بن مدرکة بن الیاس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان بن اُدد بن مقوم

بن ناحور بن تیرح بن یسعب بن یعرب بن یشجب بن نابت علیه السلام بن حضرت ابراهیم خلیل الله

بن تارح فهو آذر بن ناحور بن ساروح بن ارغو بن فالج و هو غابر علیه السلام بن عبیر و هو [illegible]

بن سالح و هو هود علیه السلام بن ارفخشد علیه السلام بن سام علیه السلام بن نوح علیه السلام بن لامک

متوشلخ بن اخنوخ و هو ادریس علیه السلام [illegible] و هو اول من خط بالقلم [illegible]

بن یارد بن مهلائیل علیه السلام بن قینان علیه السلام بن انوش علیه السلام بن شیث علیه السلام بن

حضرت آدم صفی الله علیه السلام و آدم من التراب و التراب من الارض و الارض من الزبد و الزبد من

الموج و الموج من الماء و الماء من الدرة و الدرة من القدرة و القدرة من الارادة و الارادة من علم الله تعالی

بسم الله الرحمن الرحیم اول مرید شیخ اول [illegible] باید که در عمل طریقت بکن نیت غسل طریقت بیاموزد تا بداند

قال رسول الله صلی الله علیه وسلم انما الاعمال بالنیات پس باید که هر کاری بی نیت نکند نیت غسل بدین طریق بگوید حدیث

نویت ان اغتسل غسلا [illegible] من ارباب الطریقة من حب [illegible] الدنیا [illegible] قرار الدنیا [illegible]

پس شیخ آب [illegible] اگر دو [illegible] نماز تحیة الوضو بگذارد پس شیخ بنشیند شیخ او را کلمه طریقت

طریقت اینست [illegible] لا اله الا انت واحدا [illegible] محمد رسول الله لا اله الا الله [illegible]

حقا محمد رسول الله صدقا [illegible] دست توبه دهد او را این آیت [illegible] یا ایها الذین آمنوا توبوا الی الله توبة نصوحا

الی الله جمیعا ایها المؤمنون لعلکم تفلحون ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا و ترحمنا لنکونن من الخاسرین استغفر الله

الذی لا اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه توبة [illegible] ظالم لنفسه لا یملک لنفسه ضرا و لا نفعا و لا موتا و لا حیاة و لا نشورا

کلها صغیرها و کبیرها و سرها و جهرها و علانیتها [illegible] من الذنوب التی لا اعلم و انت علام الغیوب

ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله ید الله فوق ایدیهم فمن نکث فانما ینکث علی نفسه و من اوفی بما عاهد علیه

الله فسیؤتیه اجرا عظیما بعد از ان بگوید که دست [illegible] پیغمبران گواه [illegible] ترتیب [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

[...]یا چهار پیر پیر اول آدم علیه السلام دوم پیر نوح علیه السلام سیوم پیر ابراهیم خلیل الله علیه السلام چهارم پیر
[رس]ول الله صلی الله علیه وسلم بحضرت امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه تلقین کردند و امیر المؤمنین علی رضی الله عنه بشیخ
[حسن] بصری تلقین کردند و چهارده سلسله شدند یکی حبیب عجمی دوم عبد الواحد بن زید و از حبیب عجمی نه خانواده شد اول
[حبیب]یان دوم طیفوریان سیوم کرخیان چهارم سقطیان پنجم جنیدیان ششم گازرونیان هفتم طوسیان هشتم
[...]یان نهم سهروردیان اول خانواده حبیبیان می گویند به حبیب عجمی و ایشان اصحاب عبد الرحمن بن عوف بودند و بهر نسبت
[...] در عالم [...] و اصلح الناس بودند و مرید حبیب عجمی شدند خلوت و عزلت اختیار کردند و خود را حبیبیان گویانیدند
[...] واحد او خود در زیدند مشغول با حق گشتند حبیب عجمی این ده برادران را خلافت داد و گفت در کوه صحرا باشید و آنچه
[...] یکبند مجرد و منفرد باشید افطار بعد از هفت روز بیک خرما یا دو پسته بکنید زیاده مخورید که هر کارها خواهد شد و
[...] در آن همچنان کردند تا مدت دوازده سال متواتر مشغول در کوه بودند بعد از هفت روز افطار کردند و
[...] در [...] ایشان این است که در مجلس حاضر نشوند و فتوح قبول نکردند و بعد از هفته یا ده هفته یا سه هفته یا چهار هفته
[...] پنج هفته افطار یکبار بنان یا بمیوه جنگل کردند و دایم در ذکر خدا ایستاده مشغول بودند و ستر عورت میکردند جامه
[...] [...] دادند و چهار پایان و آهوان جنگل می آمدند و می گفتند که دوستان خدای ما را ذبح بکنید و بخورید
[...] ابا یزید بسطامی ابا یزید را طیفور بسطامی نام است و خلیفه
دوم خانواده طیفوریان می گویند بسلطان العارفین ابا یزید بسطامی [...] بود
[...] و امام جعفر صادق را خدمت کرده
[...] مرد بزرگوار بود و صد و پنجاه سال عمر داشت و شیخ [...] را [...] بود
[...] یافته چهار [...] مرید شیخ طیفور شدند و خود را طیفوریان گویانیدند و خرقه ابریشم پوشیدند و خرقه
[...] چهار نوع است یکی طریق [...] پاره پاره برنگ مختلف دوم خرقه هزار میخی سیوم خشت پاره گوش چهارم
[...] چهارم خرقه [...] و کهنه جامه که تار تار میکردند و در خرقه میبافتند و یکی از این چهار تن
[...] یگان خرقه اختیار کردند و اسامی ایشان این است شیخ مسعود و شیخ ابراهیم و شیخ احمد و شیخ محمود

و خرقه شکر یار را مربع اختیار کرده شیخ مسعود کرد و خرقه هزار میخی اختیار کرده شیخ ابراهیم
مربع اختیار کرد شیخ احمد و خرقه ذو الوان صوف اختیار کرد شیخ محمود سیوم خانواده کرخیان مریدان
کرخی شیخ معروف کرخی خلیفه داود طائی و داود طائی خلیفه خواجه حبیب عجمی است و شیخ معروف کرخی [illegible]
از محلهای بغداد بعضی مریدان به دست شیخ معروف [illegible] نسبت معروف کرخی کردند و نسبت پدر و جد خود [illegible]
بعد از آن [illegible] بودند چون خلافت یافتند ترک بیعا کردند و خلوت از خانه خود بیرون [illegible] نشستند و ریاضت
کردند و چشم دل ایشان روشن شده بود از عرش تا تحت الثری میدیدند هر که خواهد مریدان ایشان شده [illegible]
[illegible] دل ایشان [illegible] و مریدان ایشان شد [illegible] چهارم خانواده سقطیان مرید بودند شیخ سری سقطی
خلیفه معروف کرخی بود [illegible] ابنا ملوک مرید شیخ سری سقطی شدند و خود را نسبت بپدر خود ترک کردند و [illegible] پوشیدند
کردند و صائم الدهر بودند و فتوح که شیخ [illegible] کردند بعد از سیوم و چهارم روز یکی از ایشان از خلوت
وقت شام ده خانه دریوزه میکردند افطار از آن میکردند پنجم خانواده جنیدیان مرید بودند شیخ جنید
دو تن بودند یکی شیخ عثمان علی [illegible] دوم شیخ محی الدین منصور قطب و دو بزرگوار بودند و [illegible]
شاگرد امام اعظم ابوحنیفه کوفی رحمة الله علیه بودند پیر [illegible] گشته شیخ [illegible] بعد از [illegible] افطار کردند [illegible]
مجاهده و ریاضت کردند بعضی مرید شیخ بغدادی شدند و خود را جنیدیان گویانیدند نسبت [illegible]
شهر خود ترک کردند و شیخ بغداد از ارادت ایشان خلافت داد و خرقه [illegible] پوشانید
[illegible] روش ایشان آن بود که بعد از چهل روز افطار میکردند ملک [illegible]
[illegible] کاسه سربرکرده آورد و گفتی که فرمان شده است [illegible]
درویشان به دوستی من افطار کنید لا یاکل ولا یشرب ولا ینام [illegible] ملکی [illegible]
قرار گیرید [illegible] شما را ضعف [illegible] بعد افطار میکردند [illegible] ایشان [illegible]

فطار [illegible]

عبادت ریاضتی بود و هر چه گفتندی همان شدی و هر که صحبت پاک ایشان میگرفتی
از اهل … میگشتی و ایشان بعد از خلافت دوازده سال زیستند و تا مدت حیات در خانه این
ایشان … و طعام نپختند و فتوح غیب رسیدی بعضی از آن میدادند و هیچکس محروم نرفتی
و از زاهدی که … از جهت آب و طعام تعلق نکنند ششم خانواده مذکور
گازرونیان می پیوندند بخواجه جنید و هم امیران گازرونیان از سلطان ابو اسحاق
گازرونیان نعمت تبرک با دستارها کرده بود و مرید خواجه عبدالله حقیقی شده عبدالله
شیخ گفت ای ابو اسحاق ترا هم دین و هم دنیا … و طبل بزن تا روز قیامت
اما متوسلان ترا از خدای تعالی خواسته ام از آن صاحب طبل و علم باشند شدند و روش
ایشان آنست که همه در خلوت و عزلت باشند مشغول اسمای اعظم و ده نام حروف می بودند هفتم خانواده
طیفوریان … می پیوندند بجنید بغدادی ابتدا در یک خرقه اند اما … روش ایشان اینست که سماع
… میشنوند و رقص کنند و ذکر جلی گویند و هر چه رسد خیر و شر نعمت دانند و هر چه رسد از آن بخورند
کرخیان و جوانی … ما صنع الله فهو خیر و در بخشش میکوشند که فقر و غنی و فقر یکسان باشد هشتم خانواده مذکور
سقطیان می پیوندند بخواجه جنید بغدادی ابتدا … و … سهروردیه بر طریق شیخ نجم الدین کبری
و دست شیخ علاء الدین طوسی هر دو میان خود نواخت داشتند و در مجاهده و ریاضت کامل بودند
افطار بعد از هفته یکبار یکباره … و یا بنان جو بی نمک سه لقمه و یا چهار لقمه میخوردند نظر ایشان اکثر
همه … که نظر میکردند … میرسانیدند … ضیاء الدین ابو نجیب سهروردی آمدند
خرقه است گویند که عمر ما … و کار ما … در مجاهده بگذرد و مقصود … چکنیم و حیله سازیم

نواده مذکور هبیریان مرید بودند بشیخ هبیره بصری بسته‌اند و روش ایشان آنست که در شهر و ده
مسکن نکنند و در بیابان مجرد باشند و گیاه و میوه جنگلی بخورند لیکن [illegible] با وضو باشند و نماز با حضور
دل بگذارند و گرد اهل دنیا نگردند و فتوح قبول نکنند بعد از سه طی یا چهار طی یا پنج طی افطار کنند
جنگلی و یا سبزی بی نمک بکنند و [illegible] ایشان [illegible]
ایشان [illegible] بسته‌اند و روش گرفته پنج خانواده مذکور چشتیان مرید بودند بشیخ علو دینوری
سره العزیز چشتیان از شیخ ابو اسحاق و او از چشت آمده بود در بغداد مرید ممشاد دینوری شد شیخ ممشاد
پرسید نام تو چیست ابو اسحاق گفت بنده را ابو اسحاق چشتی میگویند شیخ گفت ترا خواجه چشت میگویند اسلام چشت از
است بعد از آن شیخ ابو اسحاق را اجازت داد و خرقه پیراهن پوشانید و گفت که برو [illegible]
تا خواجه [illegible] از آن روز با خواجگان چشت [illegible] اند اول خلیفه ابو اسحاق چشتی
خواجه احمد چشتی سیوم محمد چشتی چهارم ناصر الدین ابو یوسف چشتی پنجم خواجه قطب الدین چشتی
هر یک پنج تن در چشتی گویند خواستند این نیز خواجگان چشت گویند هر که با ایشان مرید
تا روز قیامت او را نیز نسبت [illegible] چشتی گویند آنها بسته‌اند و روش چشتیان آنست که
در شهر و قریه خانه کنند و خلق را دعوت کنند و از [illegible] آرند و [illegible]
آنرا نگذارند [illegible] اهل دنیا نگردند [illegible] در ریاضت و مجاهده باشند و فقر و فاقه اختیار کنند و [illegible]
با غریبان و مسکینان کنند هم لقمه با فقیران شوند سماع [illegible] را دوست دارند و [illegible]
بکشند و فقیرانرا التعظیم عظیم دارند غنی را بالای فقیر جای ندهند و دستهای ایشان [illegible]
را طعام [illegible] کنند [illegible] اهل [illegible]
بهر که نظر کنند [illegible]
نعمت و کرامت [illegible] میخواهد که صحبت [illegible] ایشان اختیار کنند و [illegible]
تزکیه و تصفیه باطن [illegible] نظر [illegible]
مطلوب [illegible] یابند از فضل الله تعالی
تمت [illegible]

پیوسته

[illegible]

ایشان

اسم چهارده معصوم

معصوم دوم ... امام حسین [قبرش] در کربلا است
معصوم سیم علی اکبر ابن امام حسین
معصوم چهارم علی اصغر ابن امام حسن قبرش در بقیع است

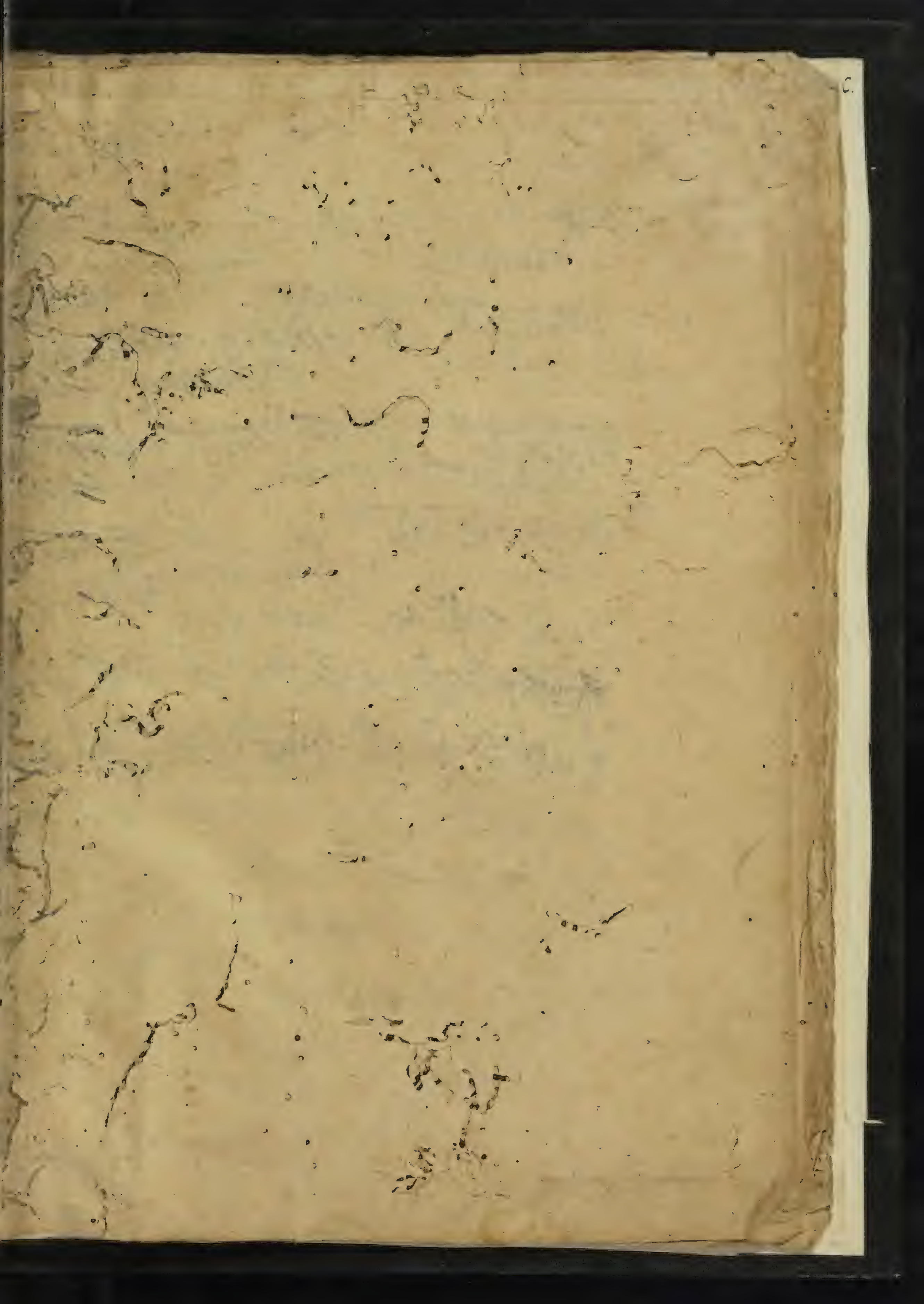
معصوم پنجم علی اطهر ابن امام محمد باقر قبرش در سامره است
معصوم ششم عبدالله ابن امام جعفر صادق قبرش در بغداد است

... قاسم ابن زین العابدین ...

معصوم دهم صالح ابن امام موسی کاظم قبرش در کرمان است
معصوم یازدهم عبدالله ابن امام موسی کاظم قبرش در شیراز است
معصوم دوازدهم جعفر ابن محمد نقی قبرش در قم است

کمترین بنده حضرت میر ... محی الدین ...

معصوم چهاردهم ابراهیم ابن امام حسن عسکری قبرش در بغداد است
حضرت ... شاه محی الدین بن سید ابو صالح
بن سید عبدالله بن سید زاهد یحیی بن سید فتاح بن سید شاه کریم بن سید امام جعفر
بن سید زین العابدین بن امام حسن و حسین بن شاه مردان علی بن ابوطالب

دو کراوا اما مدت حمل [illegible] است واکثر آنست که به نه ماه متولد میشود واگر به هشت ماه متولد شود بیشتر آنست که نماند واگر در هفت
ماه شود بیشتر آنست که بماند ودلیلها برین گفته اند اما قطعی نیست اکثر چنین مشاهده کرده اند و در مدت حمل خون حیض
سه قسم میشود یک قسم غذای جنین میشود دوم به پستان میرود و سیوم باقی میماند که بعد از ولادت برآید که خون نفاس گویند و سه غشا
در [illegible] آید یکی مشیمه است که گرد جنین درآمده و غذا بدو میرساند دوم لفیفه که در گرد او که میان این هر دو غشا حجابی
[illegible] است سیم [illegible] است که این هر دو [illegible] است و جنین در ادرار رحم [illegible] است از جهة آنکه غذای او خون حیض است
[illegible] از حامل [illegible] بول وفتح میشود و جنین از ناف بول میکند از جهة آنکه مجرای بول او تنگ است واز ناف
[illegible] میگیرد و کیفیت [illegible] در رحم آنست که برو و یا نشسته و هر دو کف دست بر زانو نهاده و بینی او در میان هر دو
زانوست و [illegible] پشت او [illegible] مادرست و این هیأت برگشتن و به بیرون آمدن اولیست چه [illegible] متولد میشود
[illegible] بیرون می آید [illegible] آسان است و نادرست که بخلاف این متولد شود [illegible] بیرون آمدن جنین آنست که بزرگ
[illegible] احتیاج [illegible] بسیار میشود و خون حیض کافی نیست او را [illegible] احتیاج هوا زیادت میشود و هوائی که محیط است باد
[illegible] آنست که هوا [illegible] عفن است والله تعالی اعلم بحرایر الاشیاء تمت [illegible] تشریح الاعضاء

در تشریح انثیین و قضیب اما آب انثیین بدانکه قضیب مرکبست از اورده و شرائین و عصب و لحم سپید و غشائی
...د او ست و شکل او گرد است که میل بدراز دارد و در خارج او پوستی است که او کیس انثیین گویند و لحم خصیه گوشت سپید
...ریا بند مثل پستان زن و روهسا ما انست که چون خون بدانجا آید در آنجا مکث کند مشابه شود که آن منی است و غشا
...او ست از صفاقیست که از استخوان و عانه رسته و از آنجا آویخته و خونی که بدانجا می آید از اورده است که گفته شد
...ت و رحم و خصیه مردان ظاهر آویخته است و از زنان درگرد و پنهان است و در کیس زنان مخفی است و مجرای است میان خصیه
...یل مجرای مقدار رشته است باریک است که گشاده میشود و باز تنگ میشود و این را اوعیه منی گویند منی از این مجری بیرون آید اما قضیب انهم
...بیست از اعصاب و اورده و شرائین و رباطات و لحم و اصل رباط و از استخوان عانه رسته و اندرون رباط تجویفهای
...رست خالی از رطوبتی هر وقت این تجویفات بریح سودا انتشار ذکر پیدا میشود و هر وقت خالی شود سست شود و در
...ین رباط شعبها از شریانها بسیار رسته است از عضوی که بدین مقدار بسیار بعضی اعصاب و از عصبهای مجری است و این
...سات حرکت است در وی منی است و بعضی دیگر انجاع است که لذت جماع بدانست و در ذکر سه مجری است یکی مجری بول دوم
...منی سیوم مجرای رقیق رطوبت ارضیست که در بعضی مردم بعد از بول آید و انتشار ذکر از وی است و احساس او از
...نست و خونی که ماده منی میشود از جگر است و شهوت طبیعه آن بواسطه کرده است و شیخ الرئیس آنست که اصل آن نیز از دل
...ست و وی مدد ذکر آنست که منی را که ماده فرزند است برحم رساند و در آنجا فرزند حاصل شود تا نسل منقطع نشود و تمام شد
...ضا مرکبه اما عضوی دیگر در زنانست که آن رحم است در کراره مناسبت

در تشریح رحم بدانکه مرکبست از شرائین و اورده

...ت بلیفات و لحم و رباطات و محل او میان معاء مستقیم است و مثانه است چنانچه معاء مستقیم طرف پشت است
...شده و زن رحم در پس او و مثانه و پیش رحم و این مجموع رباطها برهم پیوسته و اصل رباطها بر مهرهای پشت و صفاق
...الم شده و شکل رحم چون شکل ذکر است در مردان مگر آنکه رحم چون ذکر باز گونه است ذکر ظاهر و بیرون است و رحم مخفی و
...اندرون و آن چنانست که گردن رحم چون ذکر و اصل آن چون مثانه و خصیتان زنان چون خصیتان مردان
...را رحم از زن و یک پا یا پنها نافست تا فرج و گردن رحم از عنق فرج است و درازی گردن رحم از شش انگشت
...بو خصاحبه او کم نیست و از یازده انگشت زیاده نمی باشد و اوعیه های زنان از خصیه بطرف تهیگاه میل کرده

و از انجا باز میل بسوی کردن رحم کرده منی از انجا در رحم در اید و چون رحم عصبانیست ازین جهت است که چند وقت
هر چند جنین کلان میشود رحم کشاده میشود و شعبه از عصب دماغی متصل رحم است و مشارکت تمام دماغ با رحم ازین شود
و رحم دو طبقه دارد و داخل از عروق در هم بافته شده و درست است تا منی را نگاه دارد و ازین جهت است که اکثر علامت
رحم پیدا میشود مانع حمل میشود و در سرهای عروق آن مغاکهاست که آنرا نقر رحم گویند و نغفار که جنین در ان
دران نقرها متصل است و دوم طبقه از نقرها است و طبقه خارج او عصبانیست و گردن رحم [illegible] ولیفات
و عرضی دور ابیست بجهت جذب منی و اخراج آن و دفع جنین و فایده رحم آنست که هر دو منی در ان قرار
گیرند و در انجا حاصل شود و نسل منقطع نگردد بود در تکوین جنین چون تشریح اعضای تناسل
منی و رحم است نموده شد اکنون کیفیت تولد جنین را ذکر کنند مناسب است بدانکه منی مرد که قوت عاقده در وست مثل پنیر مایه
زن که قوت منعقده در وست مثل شیر که پنیر ازین هر دو حاصل میشود و بشرط انکه این هر دو منی قابل باشند و کیفیت
نداشته باشند که مانع باشد از تولد جنین و رحم نیز بسلامت و پاک باشد که هر یک ایشان را اگر نقصانی باشد مانع تولد جنین
چنانکه در علم طب بیان کرده اند چون این دو منی بشرط در رحم قرار گیرند و امتزاج حاصل شود مثل کفی شود و درین
محل اعضای رئیسه پیدا شود و انکه اول کدام متکون میشوند در مقدم کتاب ذکر کرده شد و آن شش روز و غالب گشت
روز تمام شود درین مدت قوت در و تصرف کند [illegible] در رحم و [illegible] بعد در رحم است و بعد از [illegible]
شود و این سه روز تمام شود که هر دو نه روز باشد و ازین یک روز کم و زیاده که ظاهر گشت بعد ازین مدت شش روز
که آنرا علقه گویند و این مجموع پانزده روز باشد و بعد ازین دوازده روز این علقه گوشت میشود و پاره پاره گشت
جدا میشود دل و جگر و دماغ از هم یکدیگر متمیز میشوند و این مضغه گویند که مجموع ایام بیست و هفت روز باشد
روز کم و زیاده هم باشد بعد ازین مدت نه روز سر و گردن و دست از پهلو جدا میشود تا چهار روز دیگر و این مجموع
چهل روز باشد که از چهل روز تا چهل و سه روز رسد [illegible] که بیست روز درین محل رسد و درین [illegible] مزاج ذکور
کود و اعضای اصلی تمام شود [illegible] از واهب الصور تعالی و تقدس روح حیوانی [illegible]
مذکوره در ذکور بواسطه زیادتی حرارت ایشان بعد از اناث کمتر میباشد و جنین گاه است که

بدانکه واجبست خواندن قرآن بتجوید که عبارت از دادن حق حرفهاست حق آن حروف فرض عین لازم
است بر هر که قرآن خواند زیرا که قرآن بتجوید نازل شده و همچنین از زبان حضرت بوساطت اساتذهٔ ثقه بما رسیده
پس تارک آن آثم باشد و یا خواندن بی او لیست آن خواندن چنانکه در شرح مقدمه شیخ محمد جزری آورده
اگرچه فقهای عظام رحمهم الله بحکم نماز فرض عین در خطا کردن بعض جای از تجوید وسعت کرده نماز جایز داشته اند اما ترک
امامت اینچنین کس نموده اند و معلوم است که معنی خطا و زله فعل ناشایسته بی اختیار از کسی واقع
آن باشد نه عادت شدن است نه آنکه چیزی را که نداند آنرا خطا و زله گوئیم چنانکه در وسیلة السعادة که از
کتب فقه معتبر است آورده که کسی در ادای حروف در رعایت قواعد قرانی عاجز باشد برو لازم است که
باقی عمر در شب و روز در تعلیم آن بکوشد و الا نمازش جایز نیست کما فی فتح القدیر المعروف بابن الهمام شرح
الهدایه و دیگر نماز چون تلاوت قرآن نفل است و ادای آن فرض است و روا نیست که فرض را برای
نفل ترک کند چنانکه در فتاوی کبری آورده است و ادای عبارت از گرفتن قواعد قرانی است از استادان
ماهر کما فی الدقائق المحکمه شرح المقدمه للشیخ الامام محمد بن الجزری رحمه الله و الا قاری قرآن آثم و داخل حدیث
نبی صلی الله علیه وسلم رب تالی القرآن والقرآن یلعنه میشود چنانکه در شرح مقدمه ابن المصنف آورده
بیس حیف است کسی که ازین نقل خود را محروم سازد که بسبب آن سعادت است چنانکه امام احمد حنبل رب الله تعالی را در خواب دید
که بار خدایا چه باشد که بسبب آن تقرب بحضرت تو توان کرد حکم شد که بکلام من ای احمد عرض کرد یا رب
با فهم یا بی فهم حکم شد که بی فهم و با فهم چنانکه در احیاء العلوم آورده است و نیز اگر قرآن استاده در نماز بخواند
بمقابلهٔ هر حرف صد حسنه عطا میشود و اگر نشسته بخواند پنجاه و در غیر نماز اگر با وضو بخواند بیست و پنج حسنه
و بی وضو ده حسنه یابد کما فی کنز العباد با فواید دیگر که بعضی از آن در دیباچهٔ این رساله نوشته شده است

ضمیر مدانکه قرآن عبارتست از قراءت سبعه بلکه عشر که از درگاه باری تعالی منزل شده است یعنی اگر حرفی یا حرکتی در آن
از خود قصداً زیاده کند کافر گردد و شهرت قراء سبعه ازین سبب است که بعد از خلفاء الراشدین از بعض مردم در قرآن
خواندن غلط واقع میشد پس اتفاق اکابر هم زمانه چنین افتاد که هر که از ائمه این قرآن در شهر که مصحف
امیر المؤمنین عثمان رضی الله تعالی عنه باشد از روی مصحف تعلیم کند مسلم و الا متبع نباشد لهذا امام نافع را در مدینه
منوره مطهره و امام ابن کثیر را در مکه معظمه و امام ابو عمرو را در بصره و امام ابن عامر را در شام و امام عاصم و امام
حمزه و امام کسائی را در کوفه قرار داده اند هر یک ازینها که از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم با ایشان
استادان رسیده بود تعلیم کردند و ازین سبب شهرت ایشان گشت و این ها جامع شهرهای مذکور است
بو دیکه نخست ابن کثیر است امام در بصره ابو عمرو علاء دارد نام نافع ز مدینه ابن عامر از شام عاصم و حمزه کسائی
از کوفه تمام و چنانکه قراءت امام عاصم بروایتی بکر و حفص درین دیار مشهور گشته همچنین در مدینه قراءت امام نافع
بروایتی قالون و ورش شده در مکه قراءت ابن کثیر بروایتی بزی و قنبل و در بصره قراءت ابو عمرو بروایتی دوری
و سوسی و در شام قراءت ابن عامر بروایتی ابن هشام و ابن ذکوان و در کوفه قراءت عاصم بروایتی بکر و حفص و قراءت
امام حمزه بروایتی خلف و خلاد و قراءة امام کسائی بروایتی ابو الحارث و دوری رواج یافته و سبب رواج قراءة
امام عاصم درین دیار آنست که حضرت امام اعظم شاگرد امام عاصم بوده اند و مردم این دیار بمذهب ایشان اند
از مردم بشام رسیده و امام همین قراءة اکتفا کرده اند از برای آنکه حضرت ایشان غیر از علم فقه در علوم
دیگر کم کوشیده اند چنانکه در رساله مسعودی آورده است و رموز قراءت سبعه بطریق امام شاطبی رحمه الله از فن
بوریمر اینها ابجد هوز حطی کلمن سعفص قرشت ثخذ ضظغ لکل امام
حرف رمز تحصلا مبط الفنه ا نع ب قالون ج ورش د ال امام ابن کثیر ه بزی ز قنبل

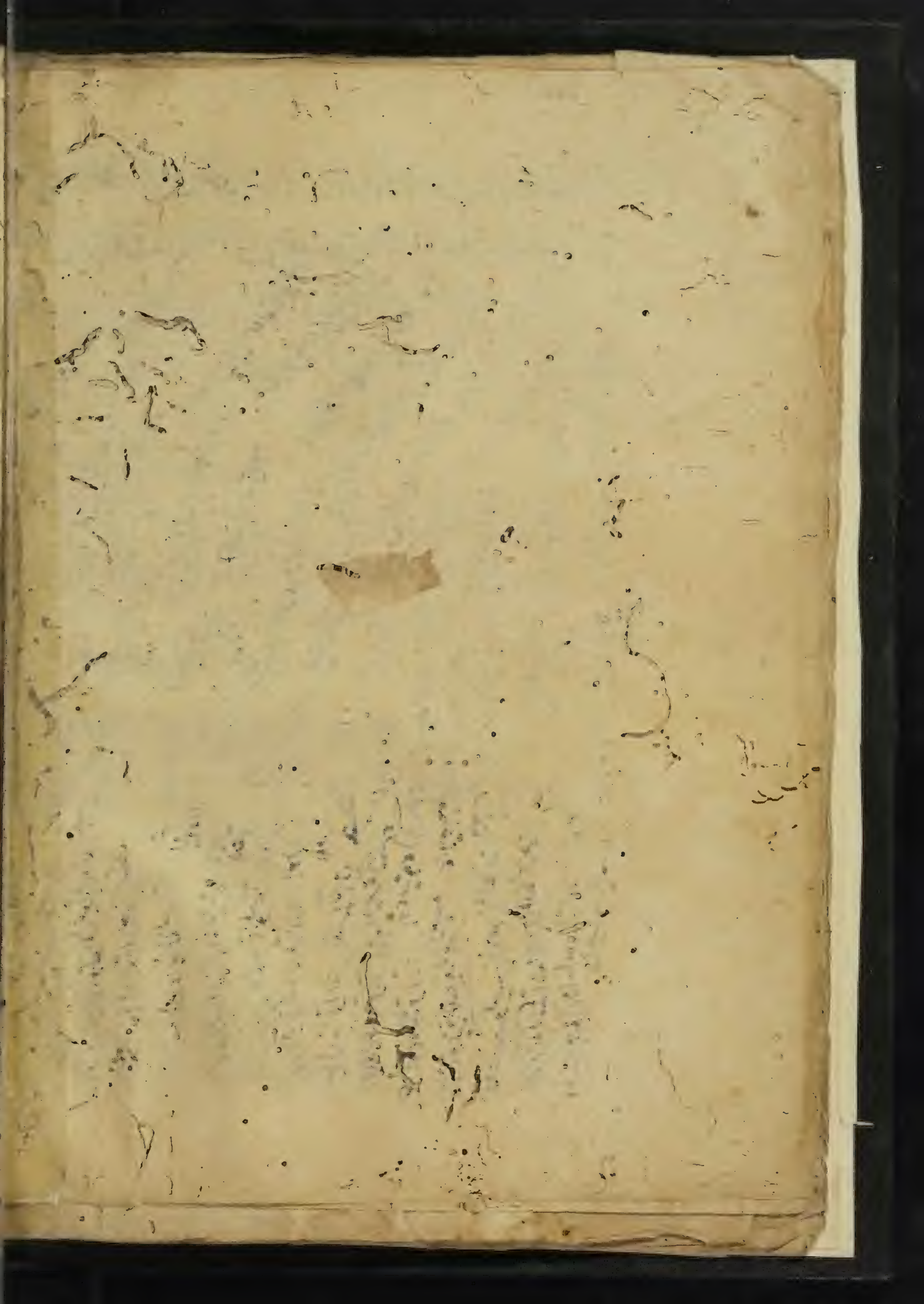
امام ابو عمرو ط دوری ی سوسی ک امام ابن عامر ل هشام م ابن ذکوان ن [illegible] امام
عاصم ص ابو بکر ف امام حمزه ض خلف ق خلاد د امام کسائی س ابو الحارث
ت دوری

علامت [illegible]

صحبة صحاب عم سما حق نفر حرمی حصن

ویجوز ان یقول سورة البقرة وسورة
آل عمران وسورة النساء وسورة
العنکبوت ونحوها وکذلک البواقی ولا
کراهة فی ذلک وقال بعض السلف
یکره ذلک وانما یقال السورة
التی یذکر فیها البقرة وآل عمران
النساء وکذلک البواقی والصواب
الاول وکذلک لا یکره ان
یقال هذه قراءة [illegible]
ابی عمرو [illegible] قراءة [illegible]
حفص وهذه قراءة [illegible]
حمزة [illegible] ذلک هذا هو المذهب
الصحیح ولیس فی سورة الفاتحة
شیء من المتشابهات وهی فی الفاتحة هما
اخترته [illegible] الی الضالین
[illegible] المبسوط

13

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين اما بعد در تجويد
فاتحة الكتاب بدانكه قراء سبعه رحمهم الله چنين فرموده اند كه هر كه در خواندن فاتحة الكتاب اين پنجاه و هفت جايگاه را نگاه ندارد
هر يكى از مخرج خود فاتحه درست خوانده نشد بسم الله الرحمن الرحيم بار نيانگويد الحمد لله و تنتز نگويد تا پارسى نشود و نام
ديو گفته نشود و اعراب بلله الضعيف تر گويد و حركت كسر لام لله را ضعيف تر گويد و بر الحمد وقف نكند و سكته نيارد از اشباع
خود بخوان كدام را ميگويند در فاتحة الكتاب چند جايگاه نام ديو است در لى در رب كيو تعل بعل و كنج و كنس هوه
ست فرمودند كه در فاتحة الكتاب هيچ نام ديو نيست و نشايد كه باشد و روايتى درست درين معنى هست و اسم الله را
تغليظ نكنند ترقيق كنند و در همه قرآن هر جا كه ما قبل كلمه الله مكسور باشد به ترقيق خوانند چون بسم الله و بالله رب را هر انكه گويند
اعراب كسر الله ضعيف تر گويد و حركت رب كشاده تر و اگر مرفوع بود يا منصوب تغليظ خوانند كه در كتب اين شىء را نيك مبالغه
كرده اند و بر الله وقف و سكته نيارد و در تشديد رب العالمين اندك مبالغه كند و رب العالمين در غنه نيارد يعنى در وقت
حركت دادن عين العالمين دهان كشاده تر كنند و مراد از غنه از خيشوم گفتن است يعنى آواز بينى الرحمن الرحيم در وقت
حركت دادن ميم الرحمن دهان كشاده تر كنند تا از غنه گفته نشود و در وقت تشديد دادن هر دو را اندك مبالغه كند
نه چه تشديد زياده گفته نشود و بعضى از اهل اين زمانه تشديد را چندان مبالغه كنند كه دو سه حرف زياده شود
از براى آنكه نميدانند كه حد تشديد چيست و اندازه او چند است و تشديد اصل حرف است يعنى در آوردن حرفى در حرفى
و تشديد حرف اول نهاد نيست و اهل اين صنعت چنين گفته اند و حذر و الانكار على المشددات يعنى
كرده اند از تكيه كردن در مشددات و حلق زدن در وقت گشادن مشددات در كتاب زينة القارى آورده اند
كه از ترك تشديد نماز تبه شود مگر تشديدى كه بدل لام معرفه باشد مثل آنكه گويى التاء و الثاء و الظاء و الراء
تا آخر حروف معجمه در حرفى كه لام مدغم شود از براى آنكه بى الف لام در معنى خلل نميشود و لكن نه چنانكه در تشديد
مبالغه كنند و از حد بيرون رود و مالك يوم الدين كيوم الدين نگويد و اعراب كاف را ضعيف تر گويد و حركت يا
يوم را كشاده تر گويد و سكون واو را زود تمام تر گفته شود همچنين جمله ساكنها را حركت دادن الدين را
كشاده تر گويد و بر وقت الدين در حالت وقف روم زند شرح روم آنست كه طلب حركت آن حرف كند كه

آواز یکی ضعیف پیدا شود ایاک نعبد در حرکت دادن ایاک غنه نیارد و سر زبان سوی کام بر جای که گرفته شود نعبد همزه

را دوکس کند و حرکت دادن یای ایاک مد نیارد و در وقت نرم خواندن و در تشدید مبالغه نکند تا آواز بیرون نیارد

کنعبد نگوید که مشتبه بکاف تشبیه شود حرکت ایای را ضعیف تر گوید و حرکت نون نعبد قوی تر گوید و بر کاف ایاک

وقف و سکته نیارد و حرکت نعبد و حرکت واو ایاک بهر دو را گشاده تر گوید تا هر دو حرف از مخرج خویش گفته شود

و ایاک دوم چنان گوید که اول گفته و نستعین نگوید حرکت کاف را ضعیف تر گوید و حرکت نون نستعین را کشیده

گوید تا کسی نشود و تا نستعین را گشاده تر گوید و حرکت عین نیارد و در اعراب دال نون نستعین اشمام

کند و اشمام تحریک الشفتین بلا صوت ولا یحس به الاعمی چنانست که سر زبان بدان جای نهد که مخرج نون و الضالین

است و لبها بعد از آن با عراب اشارة کند اهدنا الصراط المستقیم در حرکت دادن الف زنخدان را نرم دارد

و دهن را گشاده تر باز کند و غنه نکند چنان گوید که تا اوحرکت کند و در حرکت دادن نون اهدنا غنه نیارد و

دهن را باز کند چنانکه شنونده را معلوم شود الف است و مثل این بسیار است در قرآن چنانکه و اتی الشجرة و در

آنهار نیارد و قال الحمد لله الذی فضلنا باید که آواز بلندتر کند که اظهار تنبیه ال است و در تشدید صاد الصراط اندک

مبالغه کند تا طار اتا نگوید یعنی اطناب کند و بیش هم قراءت است و تا مستقیم را طا نگوید و حرکت او گشاده تر گوید و حا

تشدید نیارد و طار اتا نگوید و بیش هم قراءت است و در تشدید لام الذین انعمت علیهم مبالغه کند و همزه انعمت را غنه نیارد و از

میانه حلق گوید و دهن را باز کند تا علیهم نگوید و حرکت تا انعمت را ضعیف تر گوید و حرکت عین علیهم اقوی تر گوید و

بر علیهم وقف نکند که امام سجاوندی چنین فرموده اند که لا وقف علی علیهم اما امام منصور عراقی که شیخ ابو... است

در ماوراء النهر بر علیهم وقف روا داشته اند و سکون یاء غیر را نیکوتر گوید و در حرکت میم المغضوب تشدید نیارد

و سکون عین را درست گوید و روان تا تشدید نعبد و ضاد را ضاد گوید ذال و زی و ظی نگوید که بیشتر امام

بر آنند که نماز تباه شود و در علیهم المشهور میم پیدا کند و اعراب باء المغضوب را نرم تر گوید و حرکت عین علیهم را

گشاده تر گوید و سکون میم علیهم را درست گوید و واو و لا الضالین را پیدا کرده خوانند و اکثر مبیع [illegible]

از برای آنکه هر دو حرف شفوی اند و این بدست آید دعا است و مثل اینها در باب رعایت حروف همزه

بیان کرده شده است تمام چون کس در آن مطالعه کند و در کشش مد هم مبالغه کند که نزدیک محققان این

مد منفصل چهار الف باید گویند و در مدات بیان این قسم تمام کرده شده است و اما مد لازم و مد عدل و مد طویل تمام خواهیم کرد

زبان برابی نهند که مخرج نون و لا الضالین آنست بی حرکت بعد از آن که بر یا کشش کرده باشد بیان این هم شد

و در فاتحة الکتاب دو جای وقف است الذین و نستعین و بیان این اصول و وصل و قطع و مد و تشدید خصوص

بفاتحه نیست بلکه چون در سایر مواضع غلط شود در همه قرآن هم غلط دارد و هر که در سورت فاتحه این سه جای

و هفت جای چون نگاه ندارد یا سورت های دیگر نشاید که امامت مسلمان کند با هزاران حرف و اگر اینها را

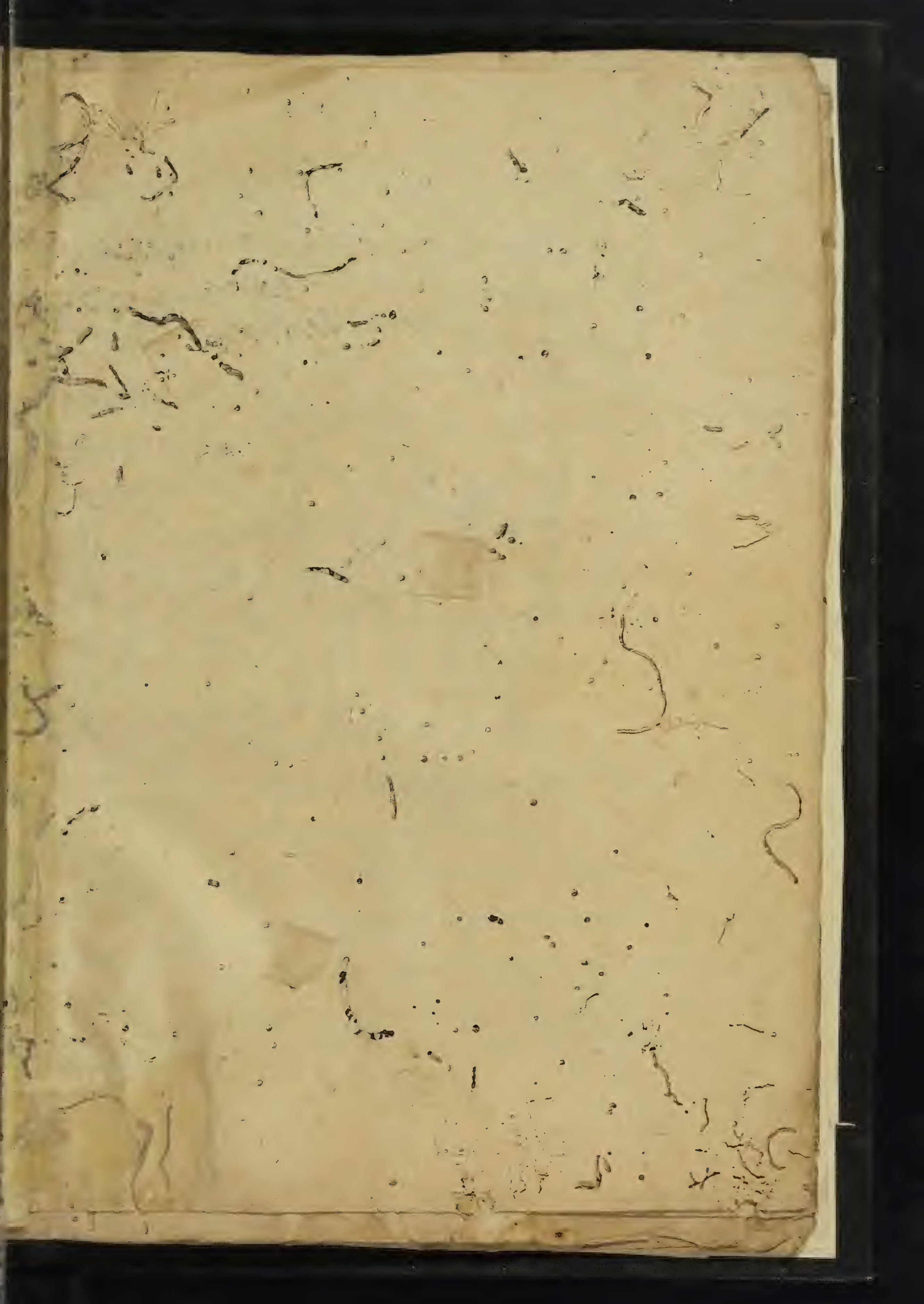
محافظت نکند بر وی باید که پرهیز کند از امامت و همچنین نماز خود را میکند از دیا بسیار اندیشه و این امانت

بزرگ را در گردن ندارد استغفر الله العظیم ۵

آمین از قرآن نیست
و اتفاق است که ذکر کلمه آمین گفتنی
و گفتن وی سنت است بعد از فراغ
قراءة فاتحه تفسیر زاهدی

آمین فی آخر الفاتحة لیس من القرآن و
ینبغی ان لا یکتب فی المصحف وان وجدته
مکتوبا فامح منه کلمة آمین لیست من القرآن
ثم وجد مکتوبا فعلیه المحو مضبوط المسولات

شرف الدین عثمان القاری
آمین لیس من القرآن بدلیل انه لم یثبت فی المصاحف
بل هو دعاء لما ورد فی الحدیث جبرئیل علیه السلام
بعد قرائتی الفاتحة القاهرة دعاء رب
افعل لما سألنا فی هذه السورة المبارکة کثیر العباد

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة على رسوله محمد وآله اجمعين اما بعد اين ميگويد بنده
خاكسار راجي بعفو ورحمت پروردگار فقير قليل البضاعت احقر العباد عبد الرشيد چند نوتي چون همگي در زمان الشريعت صدر
الاسلام والمحق فارق الحلال عن الحرام حضرت شريعت پناه فضايل وكمالات دستگاه قاضي نور الحق معروف برين بود كه نكاح خوانان
اهل مسايل معلوم بجز ده مقرر سازند بنده را نيز بتقريب امتحان حفظ مسايل فرمودند بنابران برخي از مسايل كه در باب نكاح ضروري بود از
كتب معتبره استخراج كرده در اين مختصر جمع نمود بعبارت فارسي مترجم شد تا ساير طالبين واو محصلين بدان منتفع شوند و مرتب مشتمل
شده است بر يازده فصل فصل اول در بيان معني نكاح وصفت او فصل دوم در بيان ركن نكاح فصل سيوم در بيان شروط نكاح
فصل چهارم در بيان احكام نكاح فصل پنجم در بيان محرمات نكاح فصل ششم در بيان اولياء نكاح فصل هفتم در بيان بلوغ فصل
هشتم در بيان كفو فصل نهم در بيان مجلس نكاح فصل دهم در بيان مهر فصل يازدهم در بيان عدت فصل اول در بيان معني
نكاح وصفت او از روي شرع اينست كه نكاح عقديست كه وارد ميشود بر ملك متعه از روي قصد كذا في الكنز وصفت نكاح آنست
كه در حالت اعتدال سنت موكده است ودر حالت غلبه شهوت واجب ودر حالت خوف جور مكروه ونزديك متاخرين فرض كفايت چنانچه جهاد و
نزد اصحاب ظواهر فرض عين واين وقتيست كه خود را از زنا ضبط نتواند كرد كذا في شرح ابو المكارم ونكاح درست نشود بلفظ
تزويج وچيزي كه موضوع است براي تمليك عين ليكن در حال نيست اگر نكاح بلفظ اجاره واعاره واحلال وايداع واوصي
بشد درست نيست كذا في شرح ابو المكارم فصل دوم در بيان ركن نكاح وآن دو چيزست ايجاب وقبول ايجاب چيزيست كه تلفظ
كرده ميشود با او اولا وقبول جواب او ويا يكي كه قايم مقام هر دو باشد چنانچه ابن عم دختر صغيره عم خود را بحضور شواهد ميگويد كه من نكاح
كردم از جهة نفس خود فلانه بنت فلان بن فلان را ويا مولي كنيزك وغلام بگويد كه تزويج كردم اين كنيزك را با اين غلام كذا
في فتاوي عالمگيري فصل سيوم در بيان شروط نكاح وآن دوازده چيزست اول عقل دوم بلوغ سيوم حريت در عاقد چهارم محل قابل
وآن زنيست كه حلال كرده است شرع نكاح او پنجم سماع هر يكي از عاقدين كلام ديگري را اگرچه معني مفهوم نباشد ششم شهادت ودر
شهادت چهار شرط است اول حريت دوم عقل سيوم بلوغ چهارم اسلام هفتم سماع شاهدين كلام عاقدين را هشتم رضاي زن بالغه
نهم آنكه ايجاب وقبول در يك مجلس باشد دهم آنكه قبول مخالف ايجاب نباشد يازدهم آنكه اضافت نكاح بسوي تمام زن يا بسوي
عضوي كه تعبير كرده شود بآن از تمام زن چون رقبه وسر دوازدهم آنكه مرد وزن معلوم باشند فصل چهارم در بيان احكام نكاح وآن نيز
دوازده چيز است اول آنكه حلال بودن استمتاع هر واحد بديگري بروجه ماذون شرعي دوم ملك حبس سيوم وجوب مهر چهارم نفقه پنجم

ست ششم حرمت مصاهره هفتم ارث از هر دو جانب هشتم وجوب عدل در میان زنان نهم وجوب اطاعت مرد بر زن اگر بخواهد او را بر جماع دهم
ولایت تادیب آن زن یازدهم مستحب معاشرت بمعروف دوازدهم تحریم جمع در میان دو خواهر و مانند آن کذا فی فتاوی عالمگیری
فصل پنجم در بیان محرمات که با ایشان نکاح درست نیست اول محرمات نسبی چنانچه مادران و جدات چه صحیحه و فاسده و دختران و دختران پسر ان پایین
و خواهران و خالها و عمها و برادر زاده و خواهر زاده قسم دوم بمصاهرت و آن چهار است اول مادران زنان و جدات آنها دوم دختر
زنان و دختران اولاد آنها سیوم حلیله پسر و پسر پسر و پسر دختر چهارم زنان پدران و زنان اجداد قسم سوم برضاع هر زنی که بنسب
حرام است بسبب رضاع نیز حرام است قسم چهارم محرمات بجمع جمع در میان اجنبیات زیاده از چهار درست نیست حره را و زیاده از دو
نیست غلام را و جمع در میان ذوات الارحام چنانچه دو خواهر خواه از نسب خواه از رضاع و مانند آن قسم پنجم کنیزکان منکوحه بر حره و در سبقت
قسم ششم محرمات که حق غیر با ایشان تعلق گیرد چنانچه منکوحه دیگری یا معتده دیگری بعده طلاق و فات و عدت دخول در نکاح فاسد
و یا وطی بشبهه و نکاح فاسد آنست چنانچه بغیر شهود یا بدین و نکاح معتده دیگری و نکاح خواهر در عده خواهر دیگر بطلاق بائن و نکاح زن پنجم با
این که عده چهارم نگذشته باشد و نکاح کنیزک بر حره قسم هفتم محرمات بشرک چنانچه مجوسیات و وثنیات قسم هشتم محرمات بملک چنانچه زن غلام
خود یا غلام پسر خود نکاح کند قسم نهم محرمات بطلاق مرد را نرسد که مطلقه ثلاثه خود را قبل از حلاله نکاح کند کذا فی الفتاوی عالمگیری
فصل ششم در بیان ولایت نکاح و ولایت ثابت است بچهار قسم اول بقرابت دوم بولا سیوم بامامت چهارم بملک و ولی اقرب پسر است
بعد از پسر پسر اگرچه پایین تر باشد و این در حق مجنونه خواهد بود بعد از آن ولی پدر است بعد از آن جد اگرچه بالا تر باشد بعده
برادر حقیقی و اگر برادر حقیقی نباشد برادر پدری و اگر برادر پدری نباشد پسر برادر حقیقی و اگر پسر برادر حقیقی نباشد پسر برادر پدری و
اگر پسر برادر پدری نباشد عم حقیقی و اگر عم حقیقی نباشد عم پدری و اگر عم پدری نباشد پسر عم حقیقی و اگر پسر عم حقیقی نباشد پسر عم پدری
بعده عم پدر و این نیز همین ترتیب است بعده عم جد همچنین و اگر از ینها کسی نباشد خوندکار که آزاد کرده باشد و اگر خوندکار نبوده باشد
ذکور او را ولایت میرسد بعد از آن نزدیک امام اعظم ولایت بمادر میرسد و نزدیک امام محمد ولی سلطان است و بعد از
و بعد از مادر ولی دختر است و بعد از دختر دختر پسر بعده دختر دختر بعده دختر پسر پسر بعده دختر دختر که مرتبه سیوم باشد بعده
نواسی دختر و این نیز در حق مجنونه خواهد بود بعد از ین خواهر حقیقی بعده خواهر پدری بعده اولاد مادری بعد از ین
فرزندان این هر سه مذکور بعده عمات بعده اخوال بعده خالات بعده دختران اعمام بر ترتیب مذکور بعده دختران
عمات بعده مولی موالات بعده سلطان و قاضی فصل هفتم در بیان بلوغ اگر زوج و زوجه عاقل و بالغ باشند ولی نکاح

داقل

١٦

واقل مدت بلوغ غلام دوازده سال ست واکثر هژده سال واقل مدت دختر نه سال ست واکثر هفده سال و فتوی
در هر دو بر پانزده سال و غرض از اقل مدت اینست که پیش از حکم بلوغ نمیکنند و در هشت سال اختلاف ست علامات
بلوغ سه چیز ست احتلام یا احبال یا انزال و اگر هیچ علامات ظاهر نشود بالغ میشود پس که اگر مدت باشد و علامت بلوغ
دختر نیز سه چیز ست احتلام یا حمل یا حیض و جمله رنگهای خون حیض پنج ست سرخ و سیاه و سبز و زرد و خاکستر رنگ خونی
که سفید بلغم باشد و اخراج [illegible] نیست کذا فی شرح وقایه فصل هشتم در بیان کفو اگر ولی اقرب دختر غیر بالغه را با غیر کفو
داد وقت بلوغ فسخ توانند کرد و اگر نکاح بغیر اذن ولی اقرب شده باشد اختیار فسخ دارند وقتی که صغیر و صغیره بالغ شوند
بشرط قاضی میتوانند که جدا شوند کفو معتبر ست در عجم از راه حرفت و دیانت و مال و حریت و اسلام کذا فی شرح وقایه
و هیچ کس اند کار کفو نیستند حجام و دباغ و حائک و خساف و کناس این همه کسب زبون دارند مگر به جنس خود کفو اند کذا فی
حاشیه شرح وقایه فصل نهم در بیان مجلس نکاح و صورت مجلس اینست که شخصی رفته تعیین زن بالغه کرده بحضور شهود بگوید
که مرا وکیل میسازی تا ترا بزید بن عمر بن خالد نکاح کرده بدهم زن بجواب او بگوید که وکیل کردم چون دختر صغیره باشد
ولی خود عاقد شود یا وکیل سازد و اگر طالب اذن ولی باشد احتیاج قبول نیست و نزد زن حضور وکیل شرط نیست بلکه
حضور شهود شرط ست و شرائط شهود نکاح بالا ذکر کرده ست بعده وکیل آمده بگوید که زینب بنت فلان بن فلان مرا
برای نکاح خود وکیل کرده ست که بزید بن فلان بن فلان نکاح کرده بدهد بعده شاهدان موافق دعوی وکیل
گواهی بدهند بعد از آن قرار مهر کرده نکاح خواه بگوید که فلانه بنت فلان بن فلان بمقابله مهر این قدر فلان بن
فلان را زنی دادی وکیل گوید دادم پس بعده نکاح شنده خطاب کند که بمقابله مهر مذکور مسماة مذکوره را برای نفس خود
قبول کردی شنده گوید آری قبول کردم پس فصل دهم در بیان مهر اقل مهر ده درم ست و وزن ده درم را بزرگی نظر کرده ست
ده درم شرعی زمن مسکا[illegible] شود کان دو توله هفت ماشه هفت جو و هر مهر که زوجین قرار دهند آن را مسمی گویند
در شرح ابو المکارم مذکور ست که چیزی که صلاحیت ثمن دارد در بیع صحیح ست با و مهر در کنز آورده ست که درست نکاح بی ذکر
مهر و اگر وقت نکاح ده درم مقرر کردند یا کمتر پس برای آن زن ده درم میرسد بسبب وطی یا بعد موت و اگر طلاق پیش از وطی
واقع شود نصف مهر واجب آید و خلوت صحیحه در حکم وطی دارد و خلوت صحیحه آنست که زن و شوهر در مکان خالی باشند و در آنجا
مانع نشود چنانچه مانع طبعی و حسی و شرعی موجود نباشد کذا فی مختصر وقایه و نیز در کنز آورده ست اگر وقت نکاح هیچ مهر
مقرر نکردند یا نفی مهر کردند پس برای آن زن اگر وطی کند یا بمیرد مهر مثل میرسد و مهر مثل معتبر ست از قوم پدر زن وقتی که برابر باشند
هر دو زن در جمال و سن و مال و در یک شهر باشند و در یک عمر برابر باشند در عقل و در صلاح و هر دو بکر باشند کذا فی کنز فصل یازدهم

در بیان عدت عدت طلاق حره حایضه را دو حیض و غیر حایض را یکنیم ماه و عدت وفات حره را چهار ماه و ده روز و کنیزک

را دو ماه و پنج روز و اگر حامله باشد عدت وی وضع حمل است خواه عدة طلاق باشد خواه عدت وفات حره و کنیزک درین حکم

برابر است کذا ذکر فی اکثر النسخة وقد وقع الفراغ من هذه الرسالة فی التاریخ السابع من شهر رجب المرجب المنتظم فی سلک الشهور

سنه الف وتسعین من الهجرة النبویة الاحمدیة علی صاحبها صلی الله علیه وسلم افضل الصلوات واکمل التحیات وعلی آله اجمعین برحمتک یا ارحم الراحمین

في الذخيرة والعتابية اذا مات الكافر فذهب المؤمن الى تعزيته فكانما بنى الكفر وهدم الاسلام وفي جامع العلوم اذا ذهب

المؤمن بتعزية الكافر خرب الله دينه وفي كتاب الاسولة سئل عن ابي حنيفة رحمه الله اذا مات الكافر وله بعض المسلم جاز ان المؤمن

فذهب بتعزية الكافر هل عليه وزر قال ابو حنيفة رحمه الله اذا جاء يوم القيمة يجعل وجهه منسوخا ه

اذا صار المصحف خلقا ينبغي ان يلف في خرقة طاهرة ويدفن في مكان طاهر او يحرق ه دستور القضاة

سياتي زمان على امتي يذوب قلب المؤمن كما يذوب الملح في الماء مما يرى من المنكرات ولا يقدر على دفعه ه كفاية الشعبي

النبي صلى الله عليه وسلم سياتي زمان على امتي لا يبقى من الايمان الا اسمه ولا من الاسلام الا رسمه و دينهم دراهمهم وهمهم بطونهم

قبلتهم نساؤهم يفرون من العلماء كما يفرون الغنم من الذيب يبتليهم الله بثلاث بليات اولها ذهب البركة والثاني بركة المال

والثالث يخرج من الدنيا بلا ايمان ه قال النبي صلى الله عليه وسلم لاهل العلم اربع كرامات اولها مشهور بغير نسب وثانيها

غني بلا تجارة والثالث حاكم بغير ولاية ورابعها سلطان بغير سرير ه

مسئله ولو قيل هل يجوز السماع لنعم فيقال ان كان سماع قرآن او موعظة يجوز ويستحب وان كان السماع غناء فهو حرام لان التغني واستماع الغناء
حرام اجمع عليه العلماء وبالغوا فيه ومن اباحه من المشايخ الصوفية فمن تخلى عن الهوى وتحلى بالتقوى واحتاج الى ذلك كاحتياج المريض الى الدواء
وعلامته انه منسلخ عن الشهوات مشغول بذكر الله تعالى في الخلوات فارغ يديه عن الاخذ والاعطاء ومجرد عن الذم والثناء ومختلف بالواردات
يريد ان يتنفس الصعداء ويعالج ما غلب عليه من الشهوات الى مولاه فهو الدواء ثم انه له رخصة وله شرائط احدها انه لايكون فيهم امرد والثانية
لايكون جمعهم الا من جنسهم ليس فيها فاسق ولا اهل الدنيا ولا امراة والثالثة ان يكون نية القوال الاخلاص لا اخذ الاجرة والطعام
والرابعة ان لايجتمعوا لاجل الطعام او نظر الى فتوح والخامسة ان لايقوموا الا مغلوبين والسادسة لايظهرون وجدا الا صادقين
قال بعضهم الكذب في الوجد اشد من الغيبة كذا وكذا وتمامه يعرف في كتبهم والحاصل انه لا رخصة في باب السماع في زماننا لان جنيد رحمه الله
تاب عن السماع في زمانه وقال انما تاب لفقدان الاخوان ولفقد القوال المخلص والمتخلص عن الهوى وآفة الطمع هذا بعد باب الاحتساب

[illegible] وما ذكر العصر [illegible] رحمه الله [illegible]

[illegible] هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم [illegible] زمان على امتي [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] قليل وتعب . [illegible] في القبور [illegible] قالوا

[illegible] قال السيوطي [illegible] فكان ذكر الله تعالى لانه [illegible] .

[illegible] ان [illegible] [illegible] فاكره هو الله

[illegible] النفاح [illegible] [illegible]

[illegible] رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال [illegible] شجرة [illegible]

[illegible] والعقد [illegible] عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ابن حجر [illegible]

لو كان [illegible] النار في [illegible] ويغسل قلبه بالماء [illegible]

الاولياء واسرار العامة [illegible] في [illegible]

[illegible] تعالى [illegible] دخان [illegible] قال النبي صلى الله عليه وسلم

[illegible] عليه وسلم [illegible] [illegible]

[illegible] دخان [illegible]

[illegible] اهل النار [illegible] علامة [illegible]

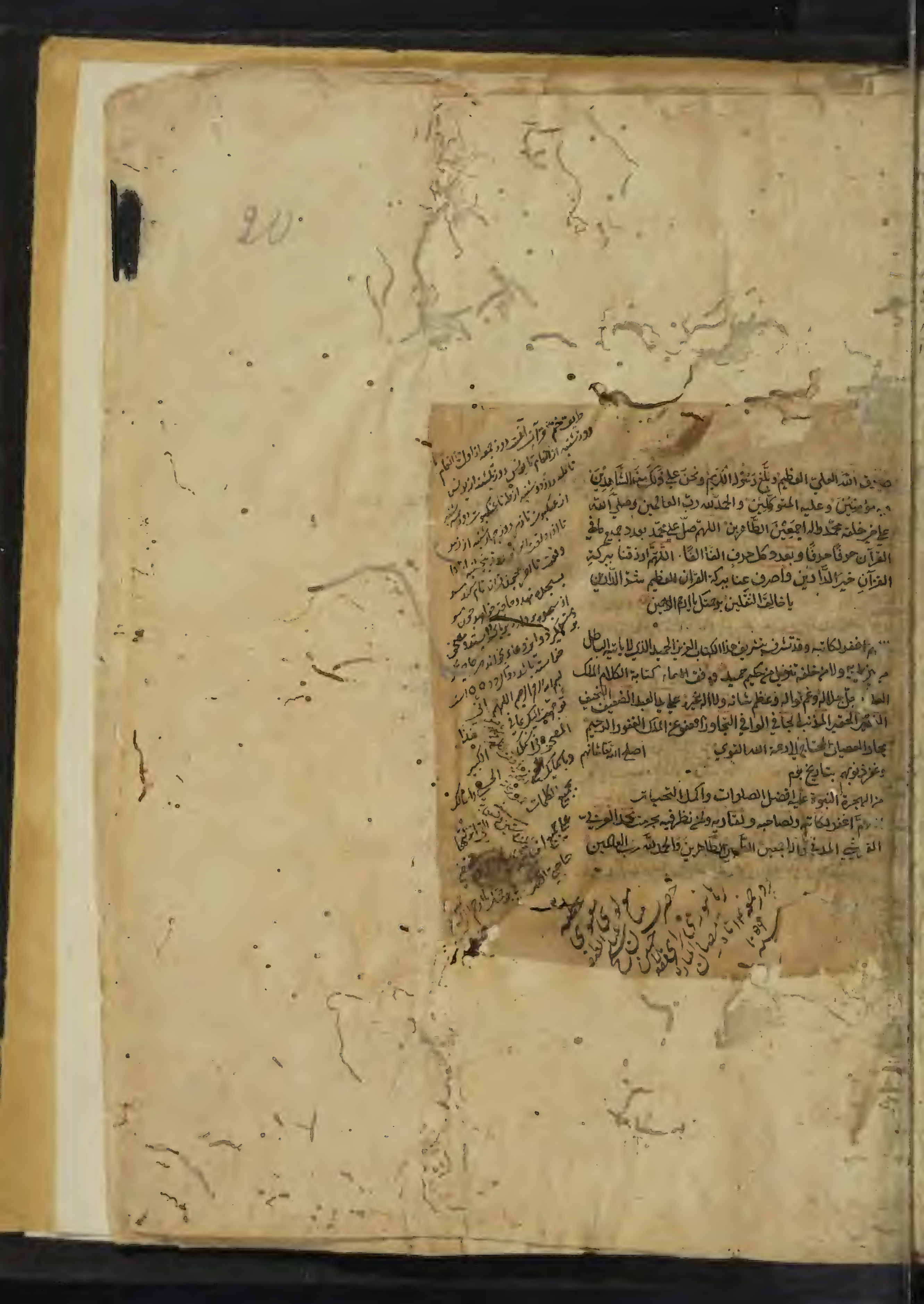
[illegible] .

قال الامام ابو عبد الله محمد البخاري رحمه الله عن الامام الهمام ثم قال سأحدثكم حديثا اولا ذكر رسول الله صلى الله عليه وسلم يأتي

بين الناس يوم [illegible] الامام [illegible] الامام لهم العلامات اول [illegible] حسن الخلق وانه [illegible]

من الناس [illegible] الدابة لا يكون [illegible]

لعلى خلق عظيم فمن كان اسوء الخلق لا يكون [illegible]

صدق الله العلي العظيم وبلّغ رسوله الكريم ونحن على ذلك من الشاهدين
مؤمنين وعليه المتوكلين والحمد لله رب العالمين وصلى الله
على خير خلقه محمد وآله اجمعين الطاهرين اللهم صل على محمد بعدد جميع ما في
القرآن حرفاً حرفاً وبعدد كل حرف الفاً الفاً اللهم ارزقنا ببركة
القرآن خير الدارين واصرف عنا ببركة القرآن العظيم شر الدارين
يا خالق الثقلين بحق كلامك يا ارحم الراحمين

اللهم اغفر لكاتبه وقد تشرف بشريف هذا الكتاب العزيز الحميد الذي لا يأتيه الباطل
من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد ووفق الاتمام كتابة الكلام الملك
العلام جل جلاله وعم نواله وعظم شانه ولا اله غيره على يد العبد الضعيف النحيف
الاحقر الحقير المذنب الجاني الراجي التجاوز والعفو عن الملك الغفور الرحيم
بهاء العصيان الحاج الى رحمة الله القوي أصلح الله تعالى شانهم
وغفر ذنوبهم بتاريخ ...
من الهجرة النبوية عليه افضل الصلوات واكمل التحيات
اللهم اغفر لكاتبه ولصاحبه ولقاريه ولمن نظر فيه بحرمة محمد الوفي
التقي المدفون الاجمعين الطاهرين والحمد لله رب العالمين

صدق الله العظيم وصدق رسوله الكريم اللهم انفعنا بالقرآن العظيم
واهدنا بالآيات والذكر الحكيم وبارك لنا في الآيات والذكر
الحكيم وتقبل منا انك انت التواب الرحيم واهدنا الى الحق والى طريق
مستقيم اللهم اجعل القرآن لنا في الدنيا قرينا وفي القبر مونسا وفي
القيامة شافعا وعلى الصراط نورا وفي الجنة رفيقا ومن النار سترا
وحجابا والى الخيرات دليلا اللهم اغفر لنا ولآبائنا ولامهاتنا
ولاخواننا ولاساتذتنا ولجميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين
والمسلمات الاحياء منهم والاموات اللهم اعطنا خير
القرآن العظيم خير الدنيا ونعيم الآخرة واصرف عنا بلايا
شرور الدنيا وعذاب الآخرة واختم لنا منك بالسعادة
والرضوان والمغفرة اللهم اجعل ختمنا هذا ختما
ودعوتنا هذه دعوة ميمونة مستجابة يغفر بها ذنوبنا
وتنجينا بها من النار وتدخلنا ببركته دار القرار اللهم ربنا آتنا في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار وعذاب القبر وعذاب
الدين والظالم وعذاب الدنيا والآخرة اللهم يا فارج الهم ويا كاشف الغم
دعوة المضطرين يا غياث المستغيثين اغثنا من النار
الدنيا والآخرة وصلى الله على خير خلقه محمد وآله وسلم برحمتك يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم اسعدنا بهداية القرآن
وعافنا بعناية القرآن
ونجنا من النار بكرامة القرآن
وارفع درجاتنا بفضيلة القرآن
وكفر سيئاتنا بتلاوة القرآن
[illegible] اللهم
[illegible] ثواب هذه الختمة الى
ارواح جميع المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات خصوصا
الى ارواح آبائنا واجدادنا
وامهاتنا واساتذتنا برحمتك
يا ارحم الراحمين

21

[illegible] وقف [illegible]

اعلی مراتب از وقفها وقف لازم است و علامت میم است و ترک
وشناعت پیدا آید دوم مرتبه وقف مطلق است و علامت او
ط است و وقف مطلق آنست که ابتدا از پس او احسن باشد از آنک
اسباب اتصال فائت بود سیوم مرتبه وقف جایز است
و علامت او ج است و وقف جایز آنست که هم دلیل
وصل باشد و هم وقف چهارم مرتبه وقف مجوز است
و علامت او ز است و وقف مجوز آن باشد که در دلیل وصل
باشد و هم دلیل وقف اما دلیل وصل اولی و اظهر باشد پنجم
مرتبه مرخص است و علامت او ص است و وقف مرخص آنست که میان
دو کلام تعلق باشد از جهت لفظ اما از معنی هر یک مستقل
باشد و مفید بنفسه است یا اگر نفس قاری گرفته میشود وقف کند
که رخصت است اما قف علامت قد قیل یعنی علماء وقوف بعضی
بتاویلی اینجا وقف کرده اند و اما ک علامت کذلک است
یعنی اگر دو کلمه باشد ثانی در وقف همچو اول باشد هم از جهت علامت
و هم از جهت دلیل بر آن کلمه ثانی علامت کذلک یعنی مثل کلمه اول است
این کلمه ثانی ۞ والله اعلم بالحق والصواب

روي عن ابي الليث الطبري انه روي ان الامام
ابا جعفر المنصور قال لابي عمرو بن عبيد اني احب ان
احفظ القرآن المجيد في سنة واريد ان تجزي القرآن
على عدد ايامها فقد [illegible] كل جزو من اجزاء ثلثمائة
باثني عشر [illegible] بتلك الثماني وستون جزوا فحفظ
القرآن في سنة وقد قسم هذا المصحف الشريف بهذا
وقيل ايضا ان المامون رضي الله عنه قال للكسائي
اريد ان اقطع القرآن في شهر بحيث ان اقرا في
كل صلاة جزو منه فاقسم لي القرآن على عدد
صلوات شهر فعد الكسائي الى اجزاء ثلثين فقسم
كل جزو منها بخمسة اجزاء فانقسم القرآن بمائة وخمسون
جزوا فكان يقرا في صلاة جزوا فيقطع في كل شهر
ختمة وقد قسم هذا المصحف الشريف ايضا بهذه
القسمة وهو مقسوم ايضا باجزاء ستين
وعلامتها بحروف الجمل وقد تقدم جدول يعرف
منه حروف الجمل مفسرا بالعربية ولله الحمد
والمنة وصلواته على محمد وآله اجمعين

22

وسور القرآن العظيم مائة واربع عشرة سورة خمسة
وثمانون مكية وتسعة وعشرون مدنية وعدد آياته ستة آلاف
ومائتان واربعة وثلثين للبصري وستة آلاف ومائتان وستة
وثلثون آية للكوفي وستة آلاف ومائتان وسبعة وعشرة اية للمدنية
وفي عدد المكيين ستة آلاف ومائتان وتسعة عشرة آية وفي عدد
اهل الشام ستة آلاف ومائتان وست وعشرون آية وذكر عن بعض
العادّين ويقال هو عبد العزيز بن عبد الله انه قال عدد آي القرآن
ستة آلاف ومائتان وست وخمسون آية ودر تفسير [illegible] آورده
است كه جمله قرآن صد وچهارده سورة است وشش هزار ودويست وچهار آيت
مجموع هزار وسيصد قصص انبياست وهزار ودويست شرايط
ايمان است وهزار ودويست آية در وحدانيت خداى تعالى است
وهزار آية در شان سلاطين كه با رعايا چگونه زندگانى كنند ودويست آية
در [illegible] است ودويست آية در بيع وشرا است وصد آية در ارزاق
بندگان است وصد آية در توبه عاصيان است كه چگونه توبه كنند وهفتاد
آية در شان غازيان است وپنجاه آية در شان حاجيان است وسيصد
ونود وچهار آية در زن خواستن است وزن گذاشتن ودايه گرفتن و[illegible]
[illegible] بدين ماند وايضا عدد آيات قرآن مجيد نزد يك اهل حجاز وائمة

وهو العدد الذي عليه بعضهم

وهو العدد الذي رواه السلمي عن حمزة رحمة الله عليه باسناده الى علي ابن ابي طالب رضي الله تعالى عنه

ایشان بحمد الله ورحمته چنین آورده اند که تمامت قرآن شش هزار و
وچهار آیه است ونزدیک اهل مکه شش هزار و دویست و ده آیت است واز
امیر المومنین علی کرم الله وجهه روایت کرده اند ومذهب اهل کوفه شش هزار
ودویست وسی وشش آیه است والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب

عدد حروفه

ثلثمایة الف حرف وثلثة وعشرون الفا وخمسة وعشر حرفا وبعضهم
حروفها ثلثمایة الف حرف وعشرون الف حرف ومایتان واحد عشر حرفا والله اعلم

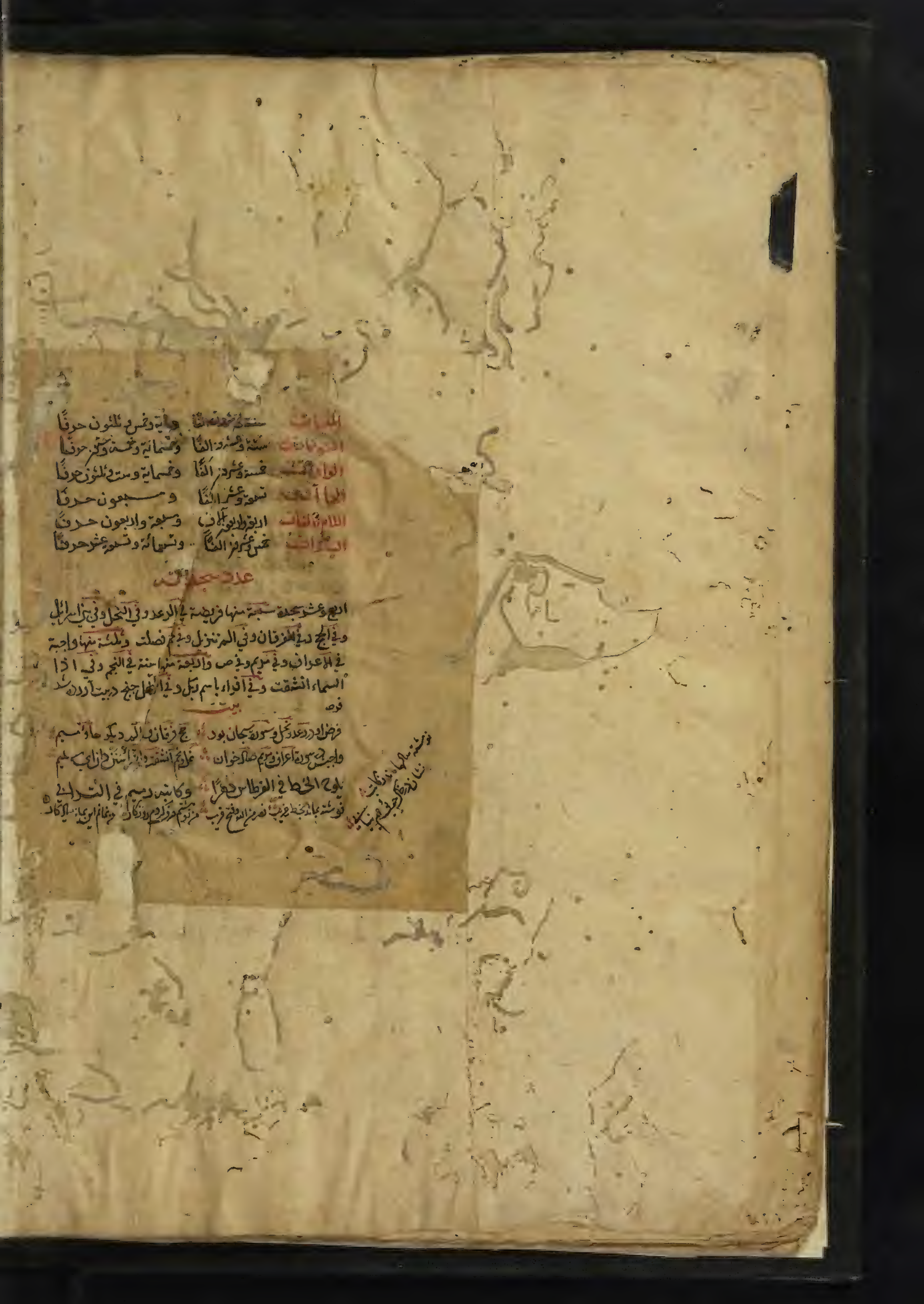
عدد کلماته

سبعة وسبعون الفا واربعمایة وتسعة وثلثون کلمة وبعض
کلام القرآن سبع وسبعون الف کلمة واربعمایة وست وثلثون

معرفة ... القرآن من حروف المعجم

الالفات	ثمانیة واربعون الفا	وثمانمایة واثنان و...
الباآت	احد عشرة الفا	واربع مایة وعشرون حرفا
التاآت	عشرة آلاف	ومایة وتسعة وتسعون حرفا
الثاآت	الف	ومایتان وست وسبعون حرفا
الجیمات	ثلثة آلاف	ومایتان وثلث وسبعون حرفا
الحاآت	ثلثة آلاف	وتسعمایة وثلثة وتسعون حرفا

[illegible] الفاسق [illegible] وستة [illegible] عشر حرفا
[illegible] خمسة آلاف [illegible] اثنان واربعون حرفا
[illegible] اربعة آلاف [illegible] وثلثة وتسعون حرفا
[illegible] اثنى عشر الفا [illegible] وثلثة وسعون حرفا
[illegible] الف [illegible] وخمساية وتسعون حرفا
[illegible] [illegible] الفا وخمساية وثمانماية واحد وسبعون حرفا
[illegible] [illegible] ومايتان وثلثة وعشرون حرفا
[illegible] [illegible] واحد وثمانون حرفا
[illegible] [illegible] ستماية وسبعة حرفا
[illegible] [illegible] مايتان واربعة وسبعون حرفا
[illegible] [illegible] واثنان واربعون حرفا
[illegible] [illegible] وعشرون حرفا
[illegible] [illegible] ومايتان وثمانية حرفا
[illegible] ثلثة آلاف واربعماية وسبعة وسبعون حرفا
[illegible] ستة آلاف وثمانماية وثلثة عشر حرفا
[illegible] عشرة آلاف وثلثماية واربعة وخمسون حرفا
[illegible] [illegible] الفا وخمساية واثنان وعشرون حرفا

الميمات	ستة عشر الفًا	ومائة وخمس وثلثون حرفًا
النونات	ستة وستون الفًا	وثمانية وخمسة وعشر حرفًا
الواوات	خمسة وعشرون الفًا	وخمسماية وستة وثلثون حرفًا
اليااات	تسعة وعشر الفًا	و سبعون حرفًا
اللامات	اربعة واربعون آلاف	وسبعة واربعون حرفًا
الباءات	خمس وعشرون الفًا	وتسعمائة وتسعة عشر حرفًا

عدد سجدات القرآن

اربع عشر سجدة سبعة منها فريضة في الرعد وفي النحل وفي بني اسرائيل وفي الحج وفي الفرقان وفي الم تنزيل وفي حم فصلت وثلثة منها واجبة في الاعراف وفي مريم وفي ص واربعة منها سنة في النجم وفي اذا السماء انشقت وفي اقرا باسم ربك وفي النحل جمع در بيت آورده شد فرد

بيت

فرض او در رعد نحل و سوره سبحان بود ... حج فرقان والم ديگر حا و ميم
واجب در سوره اعراف و مريم صاد خوان ... والنجم انشقت واقرا سنت دان اى [illegible]

يلوح الخط في القرطاس دهرًا ... وكاتبه رميم في التراب
نوشته بماند بخط غريب ... من نوشتم هر كردم روزگار ... [illegible]

على ما استفوت الرواية من الثقات وهي خمس وثمانون سورة ما نزل
بالمدينة قال علي بن الحسين واول ما نزل بالمدينة سورة البقرة ثم
الانفال الا قوله يا ايها النبي حسبك الله ثم آل عمران ثم الاحزاب ثم الممتحنة
ثم سورة النساء ثم اذا زلزلت ثم الحديد ثم سورة محمد صلى الله عليه وسلم
ثم الرعد ثم سورة الرحمن جل جلاله ثم هل اتى ثم الطلاق ثم لم يكن
ثم الحشر ثم اذا جاء نصر الله ثم النور ثم الحج غير قوله وما ارسلنا
من رسول الا قوله عقيم ثم المنافقون غير قوله ليخرجن الاعز منها الاذل
فانها نزلت بالمثلث ثم المجادلة ثم الحجرات ثم التحريم ثم الصف
ثم الجمعة ثم التغابن ثم الفتح ثم التوبة ثم المائدة قال ومنهم من يقدم
المائدة على التوبة وقراها النبي عليه السلام في خطبة يوم حجة الوداع
وقال يا ايها الناس ان آخر القرآن نزولا سورة المائدة فاحلوا
حلالها وحرموا حرامها فهذا ترتيب ما نزل بالمدينة واختلفوا
في ويل للمطففين فقال ابن عباس هي مدنية وقال عطا اخر ما نزل
بمكة وقال قتادة المزمل مدنية وقال الباقون مكية فجميع ما نزل
خمس وثمانون سورة وجميع ما نزل بالمدينة تسع وعشرون
سورة على اختلاف الروايات بهذا الترتيب
والله اعلم بالصواب

باب من السور في عددها تسع وثلثون اولها
سورة يوسف عليه السلام والحجر والنحل والفرقان
والاحزاب والفتح والحجرات وقاف والذاريات والقمر
والحشر والامتحان والصف والجمعة والمنافقون والتغابن
والتحريم والقلم والانسان والمرسلات والانفطار
والمطففين والبروج والاعلى والغاشية والبلد والضحى
والضحى والانشراح والتين والعاديات والتكاثر
والهمزة والفيل والكوثر والكافرون والنصر وتبت والفلق

تمت بعون الله تعالى وحسن توفيقه

